

Ob slovenskem kulturnem prazniku je bil v četrtek zvečer v Kranju koncert Akademskega komornega zbora Kranj, v Trzinu pa so odprli razstavo ilustracij Prešernovih pesnitev — Foto: F. Perdan

Leto XXVII. Številka 11

GLAS

Kranj, sobota, 9. 2. 1974
Cena 70 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredah in sobotah

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

154 delegatskih mest

Izvršni odbor občinske konference socialistične zveze Kranj je v torek na razširjeni seji, ki so se je udeležili tudi predstavniki drugih družbenopolitičnih organizacij razpravljali o bodoči organiziranosti kranjske občinske skupščine. Na seji so sprejeli sklep, da bo kranjska občinska skupščina v prihodnjem mandatnem obdobju imela tri zbornice. Zbor združenega dela bo imel 85 delegatskih oziroma mandatnih mest, zbor krajevnih skupnosti, v katerem bo imela vsaka krajevna skupnost eno mandatno mesto (v občini je 39 krajevnih skupnosti) in družbenopolitični zbor, v katerem bo 30 mandatnih mest. Menili so, da bi takšno razmerje med posameznimi zbornicami ustrezalo tudi strukturi kranjske občine. Na seji so ocenili tudi potek evidentiranja možnih kandidatov za delegate. V občini so v krajevnih skupnostih in delovnih organizacijah evidentirali 2249 kandidatov, med katerimi je 24 odstotkov starih do 27 let in 30 odstotkov žensk. Po izobrazbi pa prevladujejo kandidati s srednjo izobrazbo in kvalificirani delavci. Medtem ko je sestav kandidatov po izobrazbi ugoden, pa so

poudarili, da je treba v predkandidacijskem in naslednjih postopkih poskrbeti za ustrezno zastopanost žena in mladine. Ugotovili so tudi, da je evidentiranje potekalo po programu tako v krajevnih skupnostih kot v delovnih organizacijah. Le nekatere manjše delovne organizacije so bile v zaostanku. Sklenili so, da bo nekaterim organizacijam pomagal pri evidentiranju občinski koordinacijski odbor, v nekaterih, kjer se kaže določena mera neodgovornosti, pa bo treba drugače ukrepati.

Nazadnje so sklenili, naj sleherna temeljna samoupravna skupnost v občini, v kateri je več kot 30 zaposlenih, čimprej določi, koliko članov bo imela njihova delegacija. Pri tem so opozorili, da ni treba čakati sprejetja ustave, statotov in drugih dokumentov. Tiste temeljne samoupravne skupnosti, ki imajo manj kot 30 zaposlenih, pa morajo prav tako določiti delegacije, ki jih bodo zastopale na konferenci delegacij.

A. Žalar

veliko znižanje cen smučí

10 % popust za dolžino od 140 do 195 cm
20 % popust za dolžino od 200 do 215 cm

od 1. do 28. februarja 1974 na
športnem oddelku
v veleblagovnici Globus, Kranj

Nudimo še vse ostale rekvizite
za smučanje in druge zimske športe!

Ni stanovanj za vzgojiteljice

V malokateri slovenski občini so v zadnjem času odprli toliko vrtcev kot prav v kranjski. Če že ni bil to vrtec v pravem pomenu besede, pa je bil to oddelek ali dva predšolskega varstva pri novo zgrajenih ali adaptiranih šolskih poslopih. Takšna hitra prostorska rast, ki mimo grede rečeno še vedno ni zadostna za vse varstva potrebne otroke, pa je v precejšnjem razkoraku z razpoložljivimi kadri. Problem vzgojiteljic še pred časom ni izgledal tako hud, saj je bilo v načrtu, da bo po izgradnji vseh vrtcev v letu 1975 vzgojiteljskega kadra dovolj, saj štipendistk ni malo. Bolj malo pa je bilo govora o fluktuaciji tega kadra. S tem problemom se pravkar sooča kranjski vzgojno varstveni zavod.

»Res, prav sedaj odhaja iz kranjskih mestnih vrtcev šest strokovnih vzgojiteljic,« pravi direktorica vzgojno varstvenega zavoda Kranj Ančka Gašperšič. »Močno se bojim, da bomo izpraznjena mesta letos le s težavo zasedli. Vzgojiteljsko šolo sicer končuje v letošnjem letu pet vzgojiteljic iz kranjske občine, od tega so štiri štipendistke. Letos pa bomo samo v Kranju potrebovali 16 vzgojiteljic, če bosta dograjena tudi vrta v Stražišču in na Planini, drugih oddelkov, kot so v Dupljah in še kje, pa niti nisem upoštevala.«

Kje so vzroki za takšno pomanjkanje vzgojiteljic v naši občini, ko pa vemo, da na primer mariborsko vzgojiteljsko šolo dokonča več vzgojiteljic kot pa se jih zaposli?

»Vzgojiteljice so na Gorenjskem, posebno pa v kranjski občini, resnično zelo iskan poklic in verjamem, da takega neskladja med regijami ne bi bilo, če bi pri nas vzgojiteljice lahko dobile stanovanja. Prav zaradi stanovanjskih problemov naše vzgojiteljice zapuščajo sedanja svoja delovna mesta in odhajajo tja, kjer jim nudijo ob zaposlitvi tudi stanovanje. Naš zavod pa stanovanj na žalost nima, niti ne more s sedanjim stanovanjskim prispevkom v kratkem času kupiti kakšno stanovanje. Prepričana sem, da bi se na naše razpise takoj prijavile strokovne vzgojiteljice, če bi lahko zapisali, da je na razpolago stanovanje. S tem problemom smo že seznanili vodstvo občinske skupščine. Podjetje za stanovanjsko in komunalno izgradnjo in druge, a kaže, da se za sedaj stvar ne bo rešila.«

Kakšne pa bodo posledice takega pomanjkanja strokovnih vzgojiteljic?

»V zadnjih letih nam je uspelo, da so vsi oddelki imeli strokovno vzgojiteljico, zdaj pa bo nujno morala strokovna raven pasti, saj bo treba zaposliti tudi vzgojiteljice z nedokončano šolo. Zelo radi pa zaposlimo medicinske sestre, a pretežno le za jasli in za oddelke z najmlajšimi otroci.«

V vrtcih bomo potrebovali tudi varuhinje, ki so pomoč vzgojiteljicam pri delu z otroki. Upam, da se bo že spomladi začela v organizaciji delavske univerze Kranj šola za varuhinje, ki bo pravzaprav oddelek vzgojiteljske šole v Ljubljani. V to enoletno šolo se bodo lahko vpisala dekleta z vse Gorenjske, če imajo osemletko in so stara najmanj 17 let ter imajo veselje za delo z otroci. Naš zavod pa bo spet lahko zaposlil le varuhinje s stanovanjem v Kranju.«

L. M.

Danes podelitev Prešernovih nagrad

Danes zvečer ob 18. uri bo na osnovni šoli heroja Bračiča v Bistrici pri Trzinu slovesna podelitev Prešernovih nagrad gorenjskih občin za leto 1973. Predloge za dobitnike Prešernovih nagrad so potrdile skupščine občin Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Trzin na zadnjih zasedanjih.

MILOŠ MAGOLIČ z Jesenic bo prejel Prešernovo nagrado za delo na področju raziskovanja tehnične zgodovine na Gorenjskem. Jeseniški nagrajenec je direktor tehniškega muzeja jeseniške Železarne. — Kranjski nagrajenec je vodja mladinske gledališke dejavnosti pri Prešernovem gledališču Kranj JOŽE KOVACIČ. Nagrajen bo za igralske in pedagoške dosežke. — Radovljiska občina daje Prešernovo nagrado INŽ. ARH. TONETU BITENCU za domiselno obnovo blejskega gradu in otoka. Nagrajenec je redni profesor fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo na Univerzi v Ljubljani. — Škofjeloška občina podeljuje Prešernovo nagrado za leto 1973 DR. PAVLU BLAZNIKU, ki je izdal ob tisočletnici Škofje Loke edinstveno študijo »Škofja Loka in loško gospodarstvo«. — Trziška občina pa bo podelila Prešernovo nagrado ZVEZI KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ TRZIC za desetletno uspešno organiziranje Trziških poletnih iger.

Nocojšnja prireditev bo združena s kulturnim programom, ki ga pripravljajo člani trziške Zveze kulturno prosvetnih organizacij.

-jk

Marca začetek gradnje vrtca

V začetku marca bo Splošno gradbeno podjetje Trzin začelo graditi vrtec za 120 otrok v Bistrici pri Trzinu. Vrtec bo zgrajen s sredstvi samoprispjevka občanov in delovnih organizacij. Gradbena in obrtniška dela bodo po predračunu stala 3.080.000 dinarjev, oprema pa okoli 450.000 dinarjev.

-jk

Naročnik:

4. STRAN:

Tudi krave so lahko letalski potniki

RAZSTAVA

POHIŠTVO

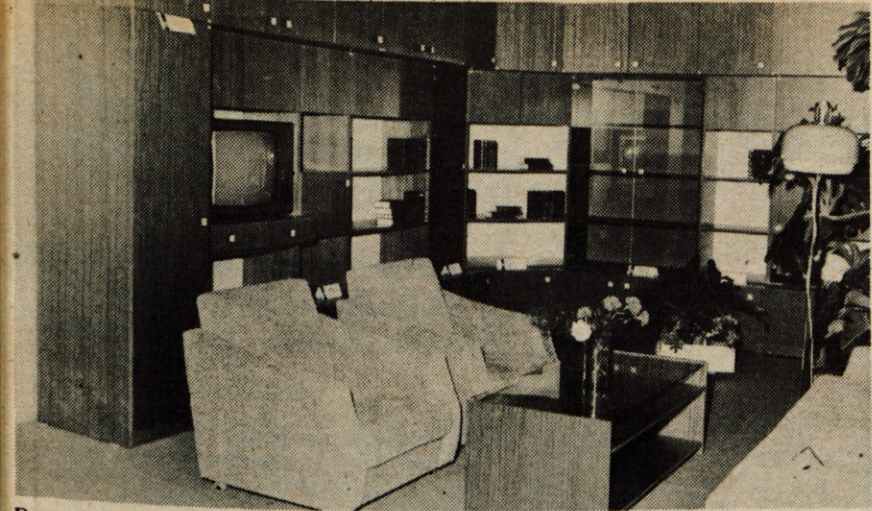
BREST
MARLES
MEBLO

v delavskem domu v KRANJU
od 1. do 11.
februarja
odprto vsak dan
od 10. do 19. ure,
tudi ob nedeljah

dostava na dom
montaža
kredit
do 15.000 din

XIII. mednarodni spomladanski sejem od 12. do 21. aprila 1974

Do ponedeljka bo leščanska MURKA še razstavljalna in prodajala pohištvo in kuhinjske aparate v kranjskem Delavskem domu. Letošnja razstava je še posebej lepo urejena in dosti novega so pokazali: tu je Brestov svetel regal KATARINA, Vrbasova spalnica ZORICA s tapetiranimi posteljami, ALP-LESOV stilni B-program, Mebltov hotel NEPTUN, in še in še. Seveda ne manjka sestavljivi program BARBARA. Najbolje gredo v prodajo Marlesove kuhinje VENERA, povedo prodajalke. Pri gospodinjskih aparatih so pa dali poseben poudarek hladilnim skrinjam. Vseh velikosti jih imajo, pa tudi tiste, precej cenejše z lepoto napako na emajlu. Pri nakupu vseh vrst skrinj pa dajo še 5 % popusta. Pa še to: kupljeno pohištvo peljejo brezplačno na dom (do 30 km) in tudi montaža je že vračunana v ceni. — D. D. — Foto: F. Perdan

Popravek Dom upokojujencev v Žirovnici

V sestavku s tem naslovom smo v 9. številki Glasa (2. februarja 1974) napisali med drugim, da je društvo upokojujencev uspelo odkupiti veliko stavbo (v Žirovnici), »kjer je bilo do sedaj gostišče Zelenica«, in tudi, »da bi upokojujenci z delom pri obnovi radi začeli takoj, saj so uredili že vse pravne formalnosti za nakup hiše, vendar jih deloma še ovira pri delu dosedanja gostilničarka, ki je imela gostišče v najemu.«

Sestavek je v teh navedbah netočen, ker je v tej stavbi še vedno gostišče in tudi ni prav zapisano, da sedanja gostilničarka ovira društvo pri delu, kajti najemna pogodba za gostišče je sklenjena do 1. junija 1975 in v tem času gostilničarka seveda pravno veljavno razpolaga z zakupljenimi prostori. Za netočnost se prizadetim opravičujemo.

Uredništvo

Ljubljanska banka

Upokojujencem

Spoštovani upokojujenci!

Nedvomno si mesečne dohodke vsakdo razporeja za redne potrebe in občasne večje stroške. Prav hranilna knjižica pa je pripomoček, ki je vsakomur dobro poznan in ki omogoča dvig gotovine sproti po potrebi, denar pa je ves čas dobro shranjen in obrestovan.

Vsekakor je tak način gospodarjenja z dohodkom še posebej zanimiv za upokojujence, saj mora razmeroma nizke dohodke skrbno razporejati in varno hraniti. Zato je najprimernejše, da svojo pokojnino z nalogo Zavodu za socialno zavarovanje prenese neposredno na hranilno knjižico.

Mnogi upokojujenci so to že storili in so s tem načinom poslovanja zelo zadovoljni. Pri naši banki imajo tudi prednosti pri najemanju potrošniških in drugih kreditov.

Postopek za prenos pokojnine na hranilno knjižico je enostaven in se opravi na podlagi obrazca, ki ga upokojujenec predloži v poslovni enoti banke, kjer želi imeti svojo hranilno

knjižico. Banka mu izda hranilno knjižico in že vsak prvi delovni dan v mesecu jo lahko predloži pri njej, da mu pripisejo pokojnino. Upokojujenec se mora zglasiti v banki sam, ali pa z enkratnim pooblastilom pooblasti kako drugo osebo. Seveda lahko obenem dvigne ustrezne znesek, kar lahko stori tudi pri katerikoli banki v Jugoslaviji, ali pošti v Sloveniji. Tako je upokojujencem pokojnina zgotovljena že prvi delovni dan v mesecu. Upokojujenec časovno ni vezan, ker lahko opravi pripis zanj pooblaščen oseba, ali v treh mesecih sam, kar zlasti ustreza upokojujencem, ki niso ozko vezani na kraj stalnega bivališča, oziroma jim pokojnina ni osnovni dohodek.

Ljubljanska banka si prizadeva iti v korak z interesi prebivalstva in gospodarstva in vas vabi k sodelovanju za čimhitrejšo izboljšanje življenjske ravni.

Prevladujejo netehnični poklici

Letos bo na gorenjskih treh gimnazijah maturiralo 226 gimnazijcev. Najštevilnejši so četrti razredi na kranjski gimnaziji, kjer letos zaključuje šolanje 106 gimnazijcev, na jeseniški gimnaziji 77 in na loški 43. Kot vedno tudi to leto prevladujejo med gimnazijci dekleta: letos jih bo maturiralo 134, fantov pa je 92.

Zavod za zaposlovanje Kranj že več let četrtič anketira in zbira njihove namere za šolanje po maturi. Gimnazija velja kot pravi pravljica za visoke in višje šole in res se skoraj vsi gimnazijci tja tudi vpišejo. Tako je z njihovimi namerami tudi letos: v anketi se je za nadaljnje šolanje izreklo 206 gimnazijcev, 2 se bosta zaposlila po enoletnem tečaju, ostalih 18 pa je bilo takrat še neodločenih. Seveda te namere, ki jih gimnazijci zapišejo v anketi vedno ne drže, marsikdo se po maturi tudi premisli in odloči za drugo šolo. Večina namer, tako je povedala sodelavka zavoda prof.

Robičeva, pa drži. To lahko kasneje preverjajo z vpisom na posamezne šole in kaže, da so gimnazijci v četrtem razredu že skoraj povsem trdno odločili o izbiri svoje poklicne poti.

Medtem ko so se prejšnja leta gorenjski gimnazijci po zaključenem šolanju skoraj masovno odločali za študij na pravni in ekonomski fakulteti, pa je zdaj nekaj manj zanimanja za tak študij. Zelo veliko — seveda največ deklet — se namerava vpisati na filozofsko fakulteto in sicer za študij germanistike in psihologije. Na kratko povedano — večina gimnazijcev se odloča za netehnični študij, za tehnični pa je po tej anketi le 59 kandidatov. Za industrijsko področje kakršno je gorenjsko take »netehnične« odločitve vsekakor niso posebno dobra perspektiva. Verjetno se tu kaj dosti ne da napraviti, saj gimnazijci potrebe po kadrih na Gorenjskem poznajo, o tem so poslušali tudi predavanja: da

pa bi kasneje še kaj spreminjali svoje odločitve, ko vemo, da so že zelo formirane, pa je malo verjetno. Če bodo te namere držale, potem se bo od sedanje generacije gimnazijcev vpisalo na strojno in elektro fakulteto le 12 gimnazijcev, na biotehnično 10 in na fakulteto za naravoslovje in tehnologijo 30.

Zelje za študij na višjih šolah so med gimnazijci v manjšini, le 14 želja je v anketi, od tega 4 za višjo šolo za socialne delavce, 5 za pedagoško akademijo, ostali pa za zdravstvene delavce.

L. M.

V Tržiču nameravajo zgraditi dom za ostarele občane

V domovih počitka, domovih onemoglih in socialnih zavodih v Sloveniji preživlja »jesen življenja« 30 ostarelih, onemoglih in tudi osamljenih Tržičanov. Največ, 17, jih je v Zavodu dr. Franceta Berglja na Jesenicah, drugi pa so v Podbrdu, Mengšu, Celju, Jelšingradu, Skofji Loki in Hrastovcu. Cene oskrbnih dni v teh zavodih so se lani gibale med 30 in 65 dinarjev, kar je zneslo mesečno najmanj 900, največ pa skoraj 2000 dinarjev. Osmim Tržičanom krije občinski proračun bivanje v domovih in zavodih v celoti in trinajstim delno. Ostali nosijo stroške sami ali s finančno pomočjo svojcev.

Z napotilom v dom za ostarele ali v socialni zavod se celovita skrb za to kategorijo občanov ne konča. Nekateri, čeprav potrebni take nege, ostajajo doma. Zanje skrbi patronažna služba, ki se bo morala okrepiti in v republiki enotneje organizirati.

Ko predstavniki socialnih služb in svojci obiskujejo Tržičane v domovih počitka in socialnih zavodih,

pritožb na račun nege ne slišijo. Pogostejše so »tožbe« in želje ostarelih, da bi zadnja leta življenja preživeli v domačem kraju ali v njegovi bližini. Tržičani so pred leti v ta namen uporabljali poslopje na Gubi, vendar lokacija in stavba nista bili najbolj primerni, zato je bil dom ukinjen.

Svet za zdravstvo in socialno varstvo pri skupščini občine Tržič je razglabljal tudi o tem vprašanju. Menil je, da bi bila gradnja doma za ostarele ali doma upokojujencev, če omenjeno ustanovo lahko tako imenujemo, upravičena in — potrebna, hkrati pa bi pokazala, da družba skrbi za ostarele občane in jih ne pušča v nemar. Investicija bi morala dobiti svoje mesto v srednjeročnem razvojnem programu občine. Dileme, ali bo objekt ekonomičen ali ne, je treba opustiti, saj gre za ustanovo družbene in predvsem socialnega pomena. V tržiškem domu upokojujencev naj bi bilo prostora za približno 120 ljudi. Najprimernejša lokacija je v Bistrici, sredi »življenja«, kjer se je že vselilo v nova stanovanja precej

upokojujencev. Restavracija novega doma bi kaj lahko sprejela vlogo obrata družbene prehrane, saj je v Bistrici že precej ljudi, med njimi tudi upokojujencev, ki takšno restavracijo pogrešajo.

O predlogu sveta za zdravstvo in socialno varstvo so že razpravljali odborniki tržiške občinske skupščine. Podprli so ga in zadalžili občinski upravni organ ter Društvo upokojujencev, da izdelata analizo potreb po domu upokojujencev, ocenita, kolikšno zmogljivost naj bi imel ter začneta iskati primerno gradbeno parcelo. K tako enodušnemu sklepu jih je vodilo še dejstvo, da ima tržiško Društvo upokojujencev v ta namen že zbranih dobrih 5 milijonov dinarjev in da se zbira denar zanj tudi pri solidarnostnem stanovanjskem skladu.

J. Košnjek

SKUPŠČINA OBČINE RADOVLJICA

objavlja, da odda v najem planinski dom na Goški ravni na Jelovici, za nedoločen ali določen čas. Dom je ob cesti Lancovo—Vodiška planina.

Ponudbe je treba poslati referentu za premoženjsko pravne zadeve Sob Radovljica v 15 dneh od dneva objave.

»V krajevni skupnosti in turističnem društvu si nenehno prizadevamo, da bi bile Lesce z okolico čim lepše. Lani smo s solo organizirali akcijo Očistimo okolje. Pospravili smo vsa divja smetišča in pozvali prebivalce naj odvažajo smeti na kraj, ki je za to določen med Lescami in Radovljico. Zdej je krajevna skupnost naročila še tri kontejnerje za smeti, ki jih bomo postavili na javnih mestih in jih bo Komunalno podjetje z Bleda sproti odvažalo. Žal pa imamo s smetmi, ki se čez noč pojavijo na raznih krajih, še vedno težave, je pred dnevi povedal tajnik turističnega društva Lesce Franc Vovk. »V ponedeljek sem na primer takšno šaro odkril nekaj metrov od odcepa za kamp Sobec. Kaže, da je bilo lastniku malo mar, kje se bo znebil tovara, samo da ga doma ne bo več. Celo to mu je bilo vseeno, da bodo mimoidoči iz pisemskih kvart, računov in še nekaterih drugih papirjev lahko spoznali njegov naslov. Tudi mi smo tako zvedeli, da je lastnik odpadkov verjetno Janko Jakopič, s Planinske ceste 9 na Bledu. Krajevna skupnost Lesce ga je že opozorila, da mora v treh dneh odpadke pospraviti in odpeljati na za to namenjen kraj, sicer ga bomo prijavi sodniku za prekrške.« — Najbrž res ne gre drugače, kot da vsi skupaj skrbimo, da bo okolje čim lepše. Na sliki: Odpadki, ki so kot gobe po dežju »zrasli« nekaj metrov od odcepa za kamp Sobec. — A. Ž. — Foto: F. Perdan

Zdraviti po najučinkovitejši metodi

Na zadnji seji občinske skupščine v Tržiču so razpravljali o problematiki alkoholizma v občini. Predvsem pa o težavah, ki nastajajo po vrnitvi zdravljenega alkoholika iz bolnice. Zdravljenje alkoholika se v bolnišnici ne konča, temveč se nato nadaljuje po klubih zdravljenih alkoholikov, ker se lahko le na ta način doseže večja vzdržnost od alkohola. Poznavalci problematike alkoholizma menijo, da dosejajo bolniki, ki so se zdravili v Skofljici in nadaljujejo terapijo po klubih zdravljenih alkoholikov, tudi 80-odstotno vzdržnost. Za bolnike, ki so se zdravili v Begunjah, pa isti menijo, da je odstotek vzdržanih manjši.

Obe bolnici imata v Tržiču kluba zdravljenih alkoholikov. Begunjski klub ima lastne prostore, člani pa se pod strokovnim vodstvom kolikor toliko redno sestajajo in dosejajo uspehe. Skofljiskega kluba praktično ni. Poboljšnično zdravljenje doma je torej praktično nemogoče. Zato odhajajo nekateri Tržičani v kranjski klub zdravljenih alkoholikov. Nedelavnost, neorganiziranost in težave skofljiskega kluba zdravljenih alkoholikov so poglavitni vzrok, da bolnica v Skofljici alkoholike iz tržiške občine ne sprejema rada. Nekateri odborniki so se ob tej ugotovitvi spraševali, če je tako stališče bolnice upravičeno.

Kljub prizadevanjem problematika alkoholizma v tržiški občini

očitno še ni urejena. Odborniki so menili, da mora družba podpreti tisto metodo zdravljenja alkoholikov, ki je najučinkovitejša, pa naj bo to »skofljiska« ali »begunjska«. V prizadevanja se morajo vključiti družbenopolitične organizacije, socialne in kadrovske službe delovnih organizacij in seveda zdravstveni delavci. Le tako bo moč oblikovati močan strokovni »team«, ki bo sodeloval z bolnico ter pomagal pri delu kluba zdravljenih alkoholikov. Na zelo pozitiven odmev je naletela pripomba enega od odbornikov na torkovi seji skupščine, ki je dejal: bolnica in klub sta zadnja stopnja zdravljenja alkoholika. Kaj smo pa storili, da se alkoholizem naprej ne bo več bohotil? Res smo prvi v republiki sprejeli odlok o prepovedi točenja alkoholnih pijač pred sedmo uro zjutraj, vendar smo pri uresničevanju tega odloka in kaznovanju kršilcev premehki... J. Košnjek

Družabni plesni večeri

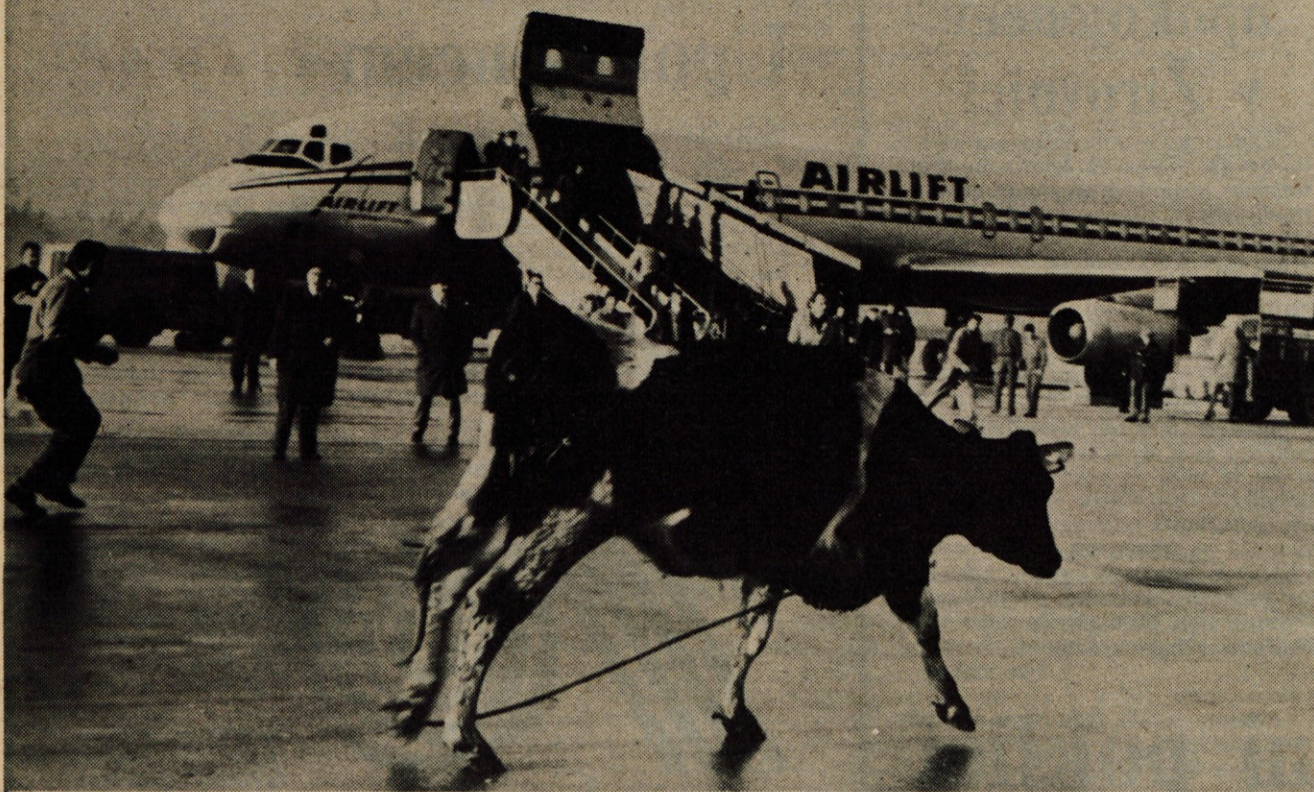
Kolektiv Motela Medno, ki posluje od novega leta kot TOZD podjetja Kompas, si prizadeva privabiti čimveč gostov. V ta namen so pričeli prirediti družabne plesne večere ob sobotah in nedeljah. Nastopil je že poljski ansambel Baltik, zvrstilo pa se bo še več domačih ansamblov. — fr

mesni izdelki

Klavnicę Radovljica zopet v naših trgovinah. Posebno priporočamo žledčke in hrenovke.

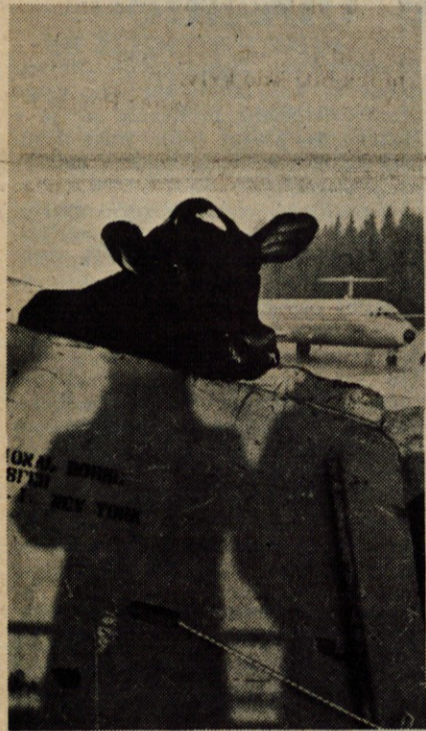
SPECERIJABLED

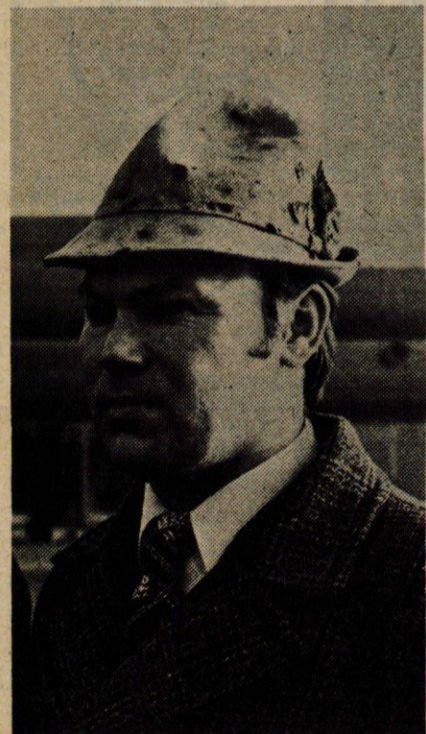
V ponedeljek zjutraj na letališču Brnik

Ker je tovornjak prehitro speljal, je ena zadnjih krav zdrsnila na pristajalno stezo, namesto da bi vstopila na kamion. Precej dolgo je tekala po pristajalni platformi, okrog letala, sredi tovornjakov in drugih vozil, ki jih uporabljajo na letališču ob pristanku letala, preden so jo ujeli. Večjega užitka za firbce si ne moremo predstavljati!

Brniško letališče ni le pomembno za slovenski potniški promet, temveč se iz dneva v dan veča njegova vloga v »kontejnerskem« ali tovrnem prometu. Že nekaj let je vzpostavljen »zračni tovorni most« s Frankfurtom in drugimi mesti. Na brniškem letališču pa so tudi že pristajala letala, napolnjena z nenavadnim tovorom — živalmi. Stotine in stotine naših prašičev je na primer po zračni poti romalo k tujim kupcem, na enak način pa so prihajali v Jugoslavijo tudi piščanci.

»Le kam so me pripeljali?«

Kranjski veterinarski inšpektor Franci Malovrh. Preden so začeli živali iztovarjati, je ugotovil, da so živali zdrave in da imajo s seboj vso potrebno »zdravstveno dokumentacijo«.

4 GLAS
Sobota, 9. februarja 1974

Tudi krave so lahko letalski potniki

Več kot 100 krav v DC-8 — Ljubljanske mlekarnice, ki so krave kupile v Združenih državah Amerike, bodo breje telice visoke kvalitete in mlečnosti vzgajale na farmi v Grosupljem — Živali so bile med poletom mirne

V ponedeljek zjutraj pa smo bili na letališču Brnik priča nenavadnemu dogodku. Ob šesti uri je pristalo letalo DC-8, last ameriške družbe Airlift iz Miamija na Floridi. Takšno letalo je, napolnjeno z gorivom, težko okrog 180 ton, sprejme pa od 180 do 200 potnikov. Kapitan F. Šebek in sopilota R. Boland in S. Coogler so v meglenem jutru varno pripeljali pred pristajalno stavbo zračnega orjaka z nenavadnim tovorom. V trupu je bilo okrog 150 visokobrejih telic visoke holštainske

Precej tekanja, prizori so bili zelo smešni, je bilo potrebnega, da so razjarjeno črno-belo žival ukrotili ter jo strpali na tovornjak. Če bi se žival poškodovala, bi bila škoda velika. Krava, pripeljana na brniško letališče, stane baje dva milijona starih dinarjev. Direktor TOZD Posestvo Ljubljanskih mlekarn Just Klemenčič je povedal, da so krave kupili na več zasebnih farmah v državah Wisconsin in Michigan, kjer je v navadi prosta reja. Ameriške zasebne farme imajo največkrat od 30 do 50

krav. Le redke so večje. Na teh posestvih pridelajo tudi največ mleka in mesa.

Tudi posadka, ki je v ponedeljek prikrmarila na Brnik DC-8, je bila nekaj posebnega. Glavni pilot, kapitan, F. Šebek leti že 36 let, pri družbi Airlift pa je zaposlen 26 let. Potnikov zadnje čase sploh ne prevaža, temveč je stroka osivelega pilota, po rodu Slovaka, prevoz blaga in živine.

»Trikrat tedensko letim v Južno Afriko, v Brazilijo, Indijo, na Poljsko itd.«, mi je po malici na letališču pripovedoval. »Ovce sem že prevažal in celo orjaške slone. Spomnim se, da je tehtal eden 2 toni. Živali so med poletu ponavadi mirne. Le biki radi vzrojijo in s prednjimi nogami grebejo po tleh. Edina nevšečnost pri takih prevozih je smrad, ki zaide tudi v pilotsko kabino. Vendar se ga dá prenesti.«

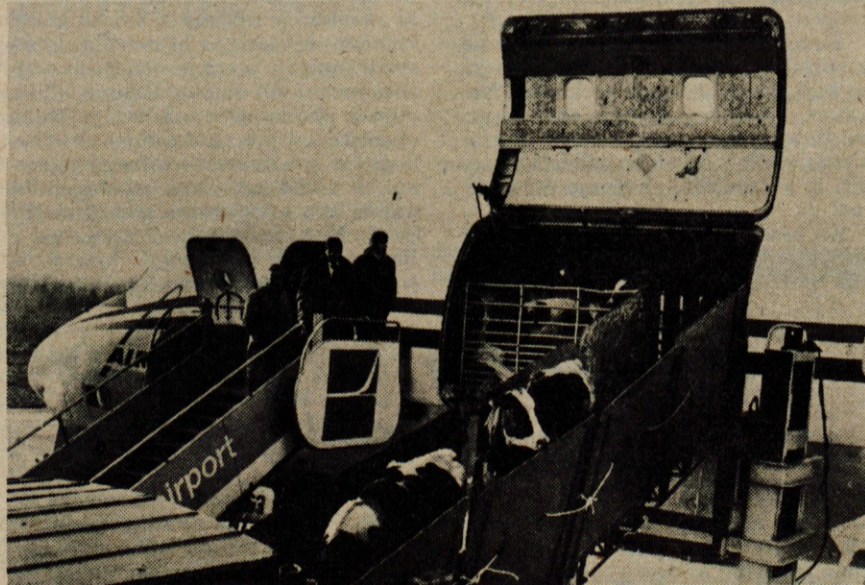
Prvi sopilot R. Boland pa je bil še posebno navdušen, ko je zvedel, da sem od časopisa.

»Moja mati je iz Zagreba. Lepo vas prosim, pošljite ji izvod vaše lista, v katerem boste pisali o meni. Vesela bo!«

Posadka, o kateri pišem, je bila v ponedeljek prvič na brniškem letališču, ne pa tudi prvič v Jugoslaviji. Šebek in Boland sta bila v Jugoslaviji že na dopustu in našo domovino že kar dobro poznata.

Okrog poldneva je bil nenavaden letalski tovor v tovornjakih, ki so ga odpeljali na farmo v Grosupljem. Ameriški DC-8 pa je poletel proti Nizozemski ...

Besedilo: J. Košnjek
Fotografije: F. Perdan

Črno bele holštainske frizijke so druga za drugo prihajale iz DC-8 po posebnem mostičku, ki ga je letalska posadka pripeljala s seboj. Hidravlične platforme, ki jo ima brniško letališče za nakladanje in raztovarjanje blaga in živali, jim še uporabljati ni bilo treba.

pasme (frizijka) in nekaj bikov enake pasme. Za nenavadno potniško družčino niso skrbele običajne stewardese, temveč trije ameriški »kravarji«. Letalo je vzletelo v Chicagu in na poti do Brnika dvakrat pristalo. Za dolgo pot je potrebovalo skoraj 10 ur čiste vožnje.

Zakaj tak tovor na Brniku? Ljubljanske mlekarnice iz Ljubljane imajo na svojih farmah že okrog 1000 krav, vendar žele svoj kravji zarod še oplemenititi. Zato so v ponedeljek na Brniku za potrebe tega ljubljanskega podjetja, ki se z druževalnimi procesi širi na Gorenjsko, iztovorili 90 brejih telic in dva bika. Ostala kravja družčina pa je letela naprej na Holandsko. Več ur je trajalo naporno iztovarjanje živine prek posebnega mostu na tovornjake. Delavci Ljubljanskih mlekarn in letališki uslužbenci so posel dobro opravili, čeprav se jim je pri iztovarjanju zadnjih živali zataknilo. Samo manjša neprevidnost je bila potrebna in ena krava je »smuknila« mimo mostu in zdrinjala po letališki stezi.

Glavni pilot F. Šebek in sopilot R. Boland sta se takoj po pristanku zapletla v klepet s predstavnikom Ljubljanskih mlekarn inž. Justom Kleinenčičem (s čepico) ter znanim kranjskim rejcem golobov pismonoš Leonom Suhyjem.

Iskra
Tovarna gospodinjskih aparatov
Škofja Loka — Reteče
v Združenem podjetju Iskra Kranj

V sezoni februar — oktober 1974 rabimo več skladiščnih prostorov v okolici Škofje Loke, Kranja in Medvod.

Organizacije in zasebne lastnike, ki imajo večje prostore, katere bi bilo moč uporabiti v te nemene in jih želijo oddati v najem prosimo za čimprejšnje ustrezne ponudbe. Pogoji in plačilo po dogovoru. Informacije daje gospodarsko planski sektor tovarne tel. št. 064-61-861.

S sodelovanjem do napredka

Razumevanje in sodelovanje med kmetijsko zadrugo ali obratom za kooperacijo in društvom kmetov za vzajemno pomoč lahko veliko prispevata k boljšemu varstvu živine. To dokazuje sodelovanje med Društvom kmetov za vzajemno pomoč Kranj, ki ga vodi kmet Janez Kok z Brega pri Kranju in Kmetijsko zadrugo Sloga Kranj.

»Društvo kmetov za vzajemno pomoč pri varstvu živine Kranj smo ustanovili marca leta 1972. Varstvo živine se razvija. Naše društvo ima 131 članov, ki imajo v varstvu 450 glav živine. Popolne teče in se bo število še povečalo. V društvo smo namreč sprejeli precej novih članov,« pripoveduje predsednik društva Janez Kok.

»Tudi Kmetijska zadruga Sloga je naklonjena naši samopomoči. Redno me vabijo na zasedanje zadružnega sveta. Člani društva smo včlanjeni tudi v zadrugo kot dobri rejci živine ter proizvajalci mleka in mesa. Zadrugi svet je sklenil, da dá za vsakega našega člana 10 odstotkov varstvenega prispevka,« nadaljuje predsednik.

V čem je prednost takšnega varstva živine?

»V primerjavi s premijo je varstveni prispevek izredno nizek, saj znaša letno le 120 dinarjev za govedo. Varstvo zajema zdraviljenje in pravico do brezplačnih zdravil, razen tega pa se reječi povrne škoda, ki bi jo povzročili zasilni zakol ali pogin. To veliko pomeni, če upoštevamo, da stane enkratni obisk veterinarja najmanj 100 dinarjev. Velika prednost je vzajemnost. Lani in predlanskim smo imeli precej primerov mastitisa. Sklad pri našem društvu ni zmožal vseh stroškov. Zato smo si pomagali z denarjem, ki se zbira v osrednjem varstvenem skladu pri Zvezi društev za vzajemno pomoč pri varstvu živine, ki deluje na ravni republike. V primeru večjih nesreč, pri katerih škoda po zakonu o zatiranju kužnih bolezni ni dolžna kriti družba, lahko uporabljamo sredstva osrednjega republiškega varstvenega sklada, seveda po načelu vzajemnosti. Največja pridobitev pa je nedvomno samoupravljanje članov društva. Sami odločamo o sprejemu članov in njihovih živali v varstvo. Z vsem denarjem, razen prispevka osrednji Zvezi, razpolagamo sami.«

LOVSKA ZVEZA ZA GORENJSKO — KRANJ,

razpisuje
prosto delovno mesto

strokovnega tajnika

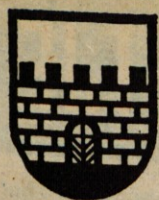
Za to delovno mesto se zahteva visokošolska strokovna izobrazba ustrezne smeri, ali srednješolska strokovna izobrazba ustrezne smeri in vsaj pasivno znanje nemškega ali italijanskega jezika. Kandidat s srednješolsko izobrazbo mora imeti še diplomenoletnega tečaja za lovske tehnike. Nastop službe s 1. marcem 1974, osebni dohodek po samoupravnem sporazumu. Prijave sprejema Lovska zveza za Gorenjsko do 20. feb. 1974.

Cesta JLA 6/1
nebotičnik

**PROJEKTIVNO
PODJETJE
KRANJ**

IZDELUJE NACRTE ZA STANOVANJSKE HIŠE IN VSE VRSTE OSTALIH GRADENJ

Odbor za medsebojna razmerja

Komunalnega podjetja Trzin

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

- 1. vodje cvetličarne**
Pogoj: srednja izobrazba ali trgovska poklicna šola, žazelena praksa;
 - 2. skladiščnika**
Pogoj: nepopolna srednja šola in tečaj za skladiščnika, triletna praksa;
 - 3. steklarja — vodjo delavnice**
Pogoj: KV steklar s triletno prakso
 - 4. učence — vajence**
za izučitev poklica steklarja, vrtnarja, zidarja in vodovodnega instalaterja
Pogoj: končana osemletka in zdravniško sposoben za poklic
Poskusna doba tri mesece, nastop službe po dogovoru.
- Pismene ponudbe z ustreznimi dokazili pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: Odbor za medsebojna razmerja Komunalnega podjetja Trzin, Pristava 80.

Marljivi Trsteničani

Na Trsteniku deluje že nekaj let kulturno umetniško društvo Straža. Vodi ga 6-članski upravni odbor, ki zna privabiti k sodelovanju ob raznih prireditvah lepo število Trsteničanov in okoličanov. Lani je Straža pripravila veliko srečanje harmonikarjev v Moravčah in navdušila prebivalce, da so množično sodelovali pri prireditvah ob Kmečki ohceti. Trsteničani so se še posebno izkazali pri fantovščini v Preddvoru. V goste so povabili napovedovalca Marjana Kralja, razen tega pa je KUD Straža organizirala prireditve in proslave ob pomembnejših praznikih ter partizanski pohod skupaj s krajevno organizacijo Zveze borcev. Člani KUD odidejo vsako leto parkrat v dom oskrbovancev na Turnu nad Preddvorom, kjer skupaj z ansambлом Rudija Jevška, ki deluje pod okriljem Straže, razveseljujejo oskrbovance. Na povabilo Marjana Kralja so obiskali ljubljansko Radiotelevizijo ter odšli na izlet.

KUD Straža Trstenik bo letos dejavnost še razširilo. Kegljaški klub nameravajo ustanoviti in organizirati šahovsko sekcijo. Kegljači so prve dvoboje že odigrali. —jk

Proslava v Podnartu

Delavsko prosvetno društvo Svoboda Podnart bo priredilo proslavo ob 125-letnici smrti pesnika Franceca Prešerna in 30-letnici kongresa slovenskih kulturnih delavcev v Semiču.

Proslava bo v nedeljo, dne 10. 2. 1974 ob 16. uri v kulturnem domu v Podnartu. Sodelovali bodo člani dramske recitacijske skupine in moški pevski zbor DPD Svoboda Podnart.

»Oder-galerija« v gosteh pri Sv. Duha

Poročali smo že, da je satirična komedija s petjem »Vstajenje Jožeta Švejka«, delo dramatika Igorja Torkarja, ki so jo kot prvi v Sloveniji postavili na oder člani škofjeloškega amaterskega eksperimentalnega gledališča, med občinstvom zbudila veliko zanimanja in pohval. Igralski ansambel pod vodstvom režiserja Petra Jamnika se je zato rade volje odzval povabilu kolegov iz Sv. Duha, kjer bodo Ločani kot gostje imeli dve predstavi: prva je napovedana za danes (sobota, 9. februarja) ob 19.30, druga pa za jutri (nedelja, 10. februarja) ob 16. uri. Pridite, smeh je zdravje!

Muzej vabi

Čeprav je bil Loški muzej v prostorih starega gradu lani odprt le 7 mesecev in pol (sredi julija so se namreč lotili obsežnega preurejanja in dopolnjevanja zbirke ter rekonstrukcije prostorov), ga je obiskalo skupno 17.039 ljudi, od tega skoraj polovica v organiziranih skupinah. Obenem je v likovni paviljon, kjer prirejajo najrazličnejše razstave, preteklo leto stopilo 14.426 ljudi, torej precej več kakor v prejšnjih sezonah.

Tistim, ki jih zanima, kaj je z muzejem, naj povemo, da obnovitvena in restavratorska dela tečejo po načrtu in da bodo otvoritev razširjenih, z novimi najdbami obogatenih paviljonov pripravili v drugi polovici marca. (-ig)

Še enkrat o šoli na Sorici

V sredinem Glasu, 30. januarja, je bila v članku novinarja J. Govekarja z naslovom »Kako privabiti učitelje na podeželske šole« dobesedno citirana izjava Mira Kačarja, učitelja v Sorici, ki se glasi: »Najbolj pogrešamo športno igrišče, ki smo ga že gradili, a smo zaradi peščice nasprotnikov morali dela ustaviti. Tri leta je že od tega. Samo z lešem bi ga bilo treba še prekriti in postaviti tribune.«

Da bi bila stvar cenjenim bralcem

Jesenškemu občinstvu se je v petek, 8. februarja, v počastitev Prešernovega dneva dvakrat predstavil Slovenski oktet. Popoldne je pel učencem jeseniških osnovnih šol, zvečer pa odraslim. — Foto: F. Perdan

Teden slovenske drame 74

Primož Kozak: Afera

To je samo bežen zapis o politični drami Primoža Kozaka v izvedbi Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora, o dramati, ki je pravzaprav tekst o modrosti. Hkrati primerjam uprizoritev s prvo uprizoritvijo v Ljubljani pred dolgimi leti.

Koncept Jamnika in Gombača je povsem različen, čeprav se mi zdi, da je zdajšnja uprizoritev v resnici kompromis, ideološki iz teksta samega. V prvi uprizoritvi je bila drama mnogo bolj večplastna, tekstovno je seveda še sedaj, le da gledališko zabrisuje politično ostrino. Morda je tako tudi prav, toda tekst in uprizoritev ob nastanku drame je izzvenela kot obračun s stalinizmom, česar pa sedaj ni več čutiti. Nasprotno, komisar Jeremija (Arnold Tovornik) je tokrat moralni in praktični zmagovalec. Kristijan (Volodja Peer) je megljena figura, za kakršnega ga je proglasil Jeremija, tako igralsko kakor smiselno, čeprav je bil Součkov Kristijan pravzaprav najbolj tragična figura, človeška

in z vsemi dilemami, ki jih občuti človek v podobni situaciji.

Igralsko in tudi tekstovno je najbolj monolitna osebnost komisar Marcel (Marjan Bačko), Simonov (Rado Pavalec) beg pa je bil povsem samomorilski in je tako tudi izgubil »značaj svoje vloge«. Omenil bi še Borisa Kovečarja kot načelnika cone Bernarda. Za vse pa je značilno, mislim v tekstu, da se njihov duhovni in konfliktni svet prepleta med njimi samimi, da je drama grajena klasično v pravem pomenu besede, in da prav zaradi tega tudi v konceptu, kakršnega smo sedaj videli, ni izgubila na pomembnosti in aktualnosti. Možnosti za razna izhodišča je še več. In ker sem zapisal, da je Afera tekst o modrosti, moram zapisati še, da je predstava tudi takšna, če je kompromis tudi lahko modrost. Če je delo takšno, v resnici ne povsem dorečeno, previdniško, potem je temu kriv režiser, če že mora biti kdo kriv.

Janez Postrak

Na Bledu ustanavljajo KUD

Na Bledu bodo prihodnji teden ustanovili kulturno-umetniško društvo, ki je pred leti že obstajalo, potem pa je njegova dejavnost zamrla. Tokrat sta dala pobudo za ustanovitev društva in obnovo kulturne dejavnosti na Bledu turistično društvo in vodja 16-članskega moškega pevskega zbora z Bleda Stane Naglič. Pobudi je prisluhnila krajevna konferenca socialistične zveze, pri kateri so ustanovili iniciativni odbor za ustanovitev društva.

Predsednik krajevnega konference socialistične zveze na Bledu Franc Arh nam je pred dnevi povedal, da bo imelo društvo štiri sekcije: pevski zbor, folklorno skupino ter likovno in dramsko sekcijo. Pevski zbor pod vodstvom Staneta Nagliča uspešno deluje in nastopa že nekaj mesecev.

Sestavljajo ga sami mladi fantje z Bleda in okolice. Zbor, ki ga je materialno podprlo turistično društvo, trenutno nastopa vsak petek na turističnih večerih v hotelu Toplice. Že na prvem nastopu je požel priznanje in aplavz domačih in tujih gostov.

Tudi likovna sekcija na Bledu že nekaj časa deluje pri osnovni šoli, zdaj pa jo nameravajo še razširiti. Tik pred ustanovitvijo je tudi dramska sekcija in folklorna skupina. Na Bledu so torej zatrdno odločeni, da poživijo kulturno dejavnost, saj so jo v zadnjih letih močno pogrešali. Pravijo, da si bodo prizadevali, da bi našli tudi ustrezne prostore. Sami vsega sicer ne bodo zmogli. Zato računajo na pomoč delovnih organizacij in kulturne skupnosti Radovljica. Menijo, da bi jim pri tem posebno slednja morala priskočiti na pomoč, saj je Bled med največjimi kraji v radovljiški občini. A. Z.

termika

Industrijsko in montažno podjetje za izolacije Ljubljana, Kamniška ul. 25, Delavski svet TOZD proizvodnja Škofja Loka

razpisuje prosto delovno mesto

strojnika — šoferja

za upravljanje delovnih strojev (nakladalnikov) ter kamionov — kiperjev (B, C in D kategorije).

Ostalo po dogovoru.

Prošnje pošljite na naslov Termika, obrat Trata pri Škofji Loki

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

TOZD Distributivne enote Kranj v sestavi OZP Elektro Kranj

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. gradbenega referenta
 2. fakturista indirektnega odjema
 3. KV elektromonterja
- za krajevno nadzorništvo Medvode

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:
pod 1.: gradbeni inženir s 5-letno prakso in pooblastilom oziroma izpitom ali gradbeni tehnik z 8-letno prakso in pooblastilom oziroma strokovnim izpitom;
pod 2.: dveletna administrativna šola z 2-letno prakso;
pod 3.: poklicna šola elektro stroke in stalno bivališče na področju Medvod.

Zaposlitev je možna takoj. Delo se združuje za nedoločen čas.

Ponudbe z ustreznimi dokazili naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov OZP Elektro Kranj, TOZD DE Kranj, Cesta Staneta Zagarja 53 a.

cenjeni potrošniki
počakajte z nakupom pohištva
do 15. februarja

lesnina
pripravlja presenečenje

popust ...
dostava,
posojilo brez
porokov

lesnina

Kranj, Primskovo

GLAS 5

Sobota, 9. februarja 1974

Cvetje na oknu

Ob morju je sedaj že pravo predpomladno vzdušje. V cvetju se belijo mandlji, v nežnem rožnatem cvetju žare breskve, vendar le v ozkem pasu vzdolž obale. Tudi sočno zeleno travo lahko občudujemo le sedaj, poleti bo ožgana od sonca in suše. Rožmarin je zdaj odet v modro cvetje, na oknih in v vrtovih cveto, čeprav skromno, pelargonije, tu pa tam se odpirajo celo vrtnice.

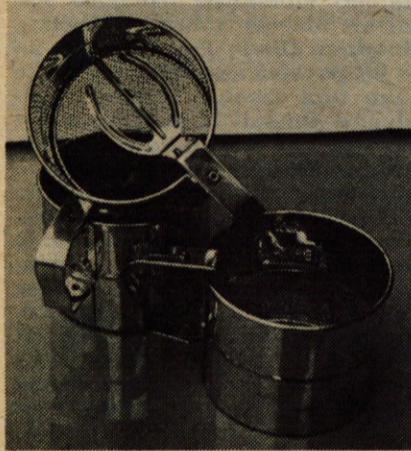
Pri nas je sicer toplo vreme, prve pomladanske cvetice pa se šele pripravljajo na prihod. Februarja jim moramo posvetiti več nege, da bodo poleti bogato cvetele. Okenske rastline, ki prezimujejo v hladnih in svetlih kletnih prostorih brez centralne kurjave nam ne povzročajo posebnih problemov, v toplih prostorih pa moramo izdatno zračiti, da se ne izčrpavajo v rasti ter jih ne napadejo boleznin in škodljivci.

Februarja pa tudi marca presadimo pelargonije, fuhsije, vodenke in druge okenske rastline ter jih po potrebi obrežemo. Viseče pelargonije samo razredčimo, očistimo suhega cvetja in listja ter malo prirežemo. Zdrave in dobro razvite poganjke pelargonij, fuhsij, vodenk in drugih lahko potaknemo v mešanico mivke in šote ter postavimo na toplo in svetlo mesto, da se ukoreninijo.

Zdaj je čas za siljenje gomoljastih begonij. Nakalimo jih v vlažni mivki, žaganju ali šoti. Ko zrastejo listi, pa begonije presadimo v zabojček ali manjše lončke ter še nadalje skrbno negujemo. Ko se toliko razvijejo, da jim je pretesno, jih presadimo v lonce ali zabojčke, kjer bodo rasle preko poletja. Na prsto postavimo le prej utrjene rastline in to šele v maju.

Za presajanje uporabljamo le svežo kompostno zemljo pomešano s šoto, ki jo kupimo v vrtnariji. Stara zemlja ni več uporabna, zato jo zavržemo ali stresemo na vrtno grede. Enoletnice lahko že sejemo v lončke ali zabojčke oziroma v toplo gredo, kjer bodo cvetele v zgodnjem poletju.

izbrali smo

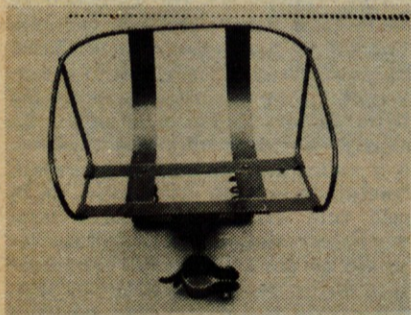
Kadar pripravljamo zahtevnejša peciva in je treba masi počasi dodajati moko, pride prav takole majhno sito, opremljeno s posebnimi vilicami na dnu. Sito je zamisel in proizvod znane firme Dr. Oetker. Na prodaj je v Murkinem Elgu v Lescah.

Cena: 24,35 din

Tudi naši najmlajši naj bodo moderno oblačeni. Ljubeč komplet puloverja in brezrokavnika za 4 do 6 let stare se dobi v škofješki NAML Barve: rdeča v kombinaciji z modro, rumeno in sivo ter rumena z rjavo.

Cena: 156 din

Vse tako izgleda, da bo postalo pri nas kolo spet nekakšno ljudsko vozilo. Da bomo pa lahko vzeli s seboj tudi našega najmlajšega — taka vožnja je zanj pravo doživetje — potrebujemo sedež. Pri Slovenijaavtu v Kranju (Titov trg) imajo kovinske, prirejene za žensko ali moško kolo.

Cena: 20,66 din

Kolekcije moške kozmetike so bolj redke. Na Kokrinem oddelku kozmetike v Globusu so dobili eno izmed izredno kvalitetnih. Imenuje se VICTOR, izdeluje jo pa po italijanski licenci beogradska GALENIKA. In kaj vse je v njej? Lošion za pred in po britju, dve vrsti kolonjske vode ter krema za pred in po britju.

Cena: 222 din

za vas,

6 GLAS

Sobota, 9. februarja 1974

Čas prehladov

Res je zima čas prehladnih obolenj, vendar pa se temu nadležnemu stanju da tudi izogniti. Treba je vedeti, da je bivanje v pretoplih in presuhih nikoli zračnih prostorih idealna pot do prehlada. Pozimi je število klic v zraku veliko večje, še posebej pa se, če ne zračimo, goste v prostorih, kjer je navadno po več ljudi. Zato niso redka obolenja v velikih družinah, v razredih in sploh tam, kjer se zbirajo ljudje. Temu se sicer ne da izogniti, lahko pa veliko storimo za odpornost organizma nasploh.

Na jedilniku naj bo pogosto kislo zelje, šipkov čaj za žejo in podobno, skratka posegajmo po hrani, za katero vemo, da vsebuje C vitamin. Lahko pa kupimo tudi tablete C vitamina in jih pripravljamo kot limonado.

Skrbimo za to, da imamo noge vedno na toplem. Otroke sicer navadno ne zebe v noge, pogosto pa na to v igri tudi pozabijo. Zato pravčasno ukrepajmo. Otroci naj v gumijasto obuvalo vedno obujejo še tople volnene ne sintetične nogavice, pomagamo pa si tudi z vložkom iz krzna ali filca. Matere pa rade pretiravajo, kadar vodijo male otroke na sprehod v hladnih dneh. Otroku oblečejo prav vse, kar imajo v omari, ne glede na zunanjo temperaturo. Tako so otroci pri 0 stopinjah prav tako oblečeni kot pri 10 stopinjah pod ničlo.

Ne samo hrana, tudi počitek in razvedrilo sta še kako važna za dobro počutje in odpornost celotnega organizma. Ne krajšajmo si spanja z gledanjem televizijskega programa do zadnje minute. Tega še posebej ne dovolimo otrokom. Vsak prosti čas izkoristimo za sprehode zunaj mesta, za šport pa še posebej.

Če nas prehlad kljub temu ujame, se potrudimo, da ga ne bomo prenesli na vse družinske člane. Uporabljajmo le papirnate robce, le svoje toaletne potrebščine kot so brisače, kozarci za umivanje zob itd. Tudi otroci naj nimajo skupne igrače, isti jedilni pribor in drugo.

Blatenje pri otrocih

O blatenju ali enkoprezi pri otrocih govorimo, kadar otrok še blati v hlačke po obdobju, ko naj bi bil že čist, to je po tretjem ali četrtem letu starosti. Enkopreza je neopazno in nehotno odvajanje blata. Otroci ne čutijo potrebe po blatenju in prav tako ne čutijo samega blatenja.

Motnja je dokaj pogosta pri predšolskih otrocih, pojavlja pa se tudi pri šolskih. Čim starejši je otrok, tem hujša je motenost. Nehotno izločanje blata lahko traja od rojstva, ko pri otroku ne opazimo daljšega čistega obdobja, lahko pa se pojavi kasneje. Otroku krajšo ali daljšo dobo že popolnoma obvlada sfinktre črevesja, nenadoma pa iz tega ali onega vzroka ponovno začne blati. Zakaj otrok blati?

Podobno kot pri enurezi, se tudi pri enkoprezi redko srečamo z organskim vzrokom motnje. Najpogosteje povzročajo nehotno izločanje blata razni čustveni vplivi. Gibanje tankega in debelega črevesja je namreč neodvisno od naše volje. Zelo dovtetno pa je za razne čustvene vplive, posebno pa ga aktivira doživljanje strahu, bojazni. Šele v zadnjem delu črevesja je možno hotno vplivanje na gibanje, to je v trenutku, ko stopi blato v danko. Tedaj pride do refleksnega zapiranja sfinktrov, na kar pa človek lahko zavestno vpliva.

Nekateri otroci pa zaradi določenih emocionalnih vplivov izgube občutek za kontrolo sfinktrov. Ugotovljeno je, da je celotno izločanje črevesja pri otroku povezano z vprašanjem posedovanja lastnine, zadrževanja in oddajanja. Pri otroku, ki blati, se lahko vprašamo, kakšne zahteve smo že in še postavljamo pred otroka, koliko je dolžan dati od sebe, koliko lahko zdrži, koliko pravice mu priznavamo. Običajno se od otroka, ki blati, venomer nekaj zahteva, zato se otrok v družini slabše uveljavlja.

Starši, katerih otrok blati, se morajo zavedati, da je blatenje dejansko nehotno in da bi bil otrok zelo srečen in ponosen, če bi mu uspelo imeti čiste hlačke.

Mira Šluga, dipl. psiholog

SPOMINI NA POLETJE

Če bi se vprašali po razlogih za nesluten razcvet množičnega turizma, ne bi zlahka našli kolikor toliko zadovoljivega pojasnila. Razlogi so namreč številni in različni. Med njimi pa ima gotovo posebno mesto dejstvo, da je sleherno potovanje nevsakdanji dogodek, ki že sam po sebi odtehta vse napore, tveganja in celo stroške. Nevsakdanji dogodki imajo čudovito lastnost — omogočajo nam (saj je vseeno, če le navidezno) nadživeti čas. Ko se jih znova in znova spominjamo, ko se nam kažejo v vedno novi podobi, se nam razodevajo kot ustavljeni čas in kot resnično življenjsko bogastvo.

O takih spominih bo govora v tem zapisu — o spominih, ki zaradi sončnega minulega poletja ne morejo biti drugačni kot prijetni.

Banská Bystrica — stari del mesta.

Kakršen začetek ...

Bilo je kot se za veliki začetek spodobi. Skrbi, negotovost, na drugi strani pa pridušeno veselje in radovednost. Zadnje malenkosti in odhod. Da ne bo slepomišnja: ni vzletelo letalo, niti se nista odpeljala ne z lastnim, ne s tujim avtomobilom. Vožnja z motornim kolesom bi bilo najprimerneje uvrstiti med razkošje lastnega avtomobila na eni strani in skromnost avtostopa na drugi — torej sva ubrala negotovo srednjo pot. Toliko bolj negotovo, ker sva zajezdila motocikel z razmeroma skromnimi močmi, najini popotni načrti pa so bili velikopotezni: prek Avstrije na Češkoslovaško, odtod pa na Madžarsko in naprej v Romunijo. Vendar najin optimizem ni bil čisto neosnovan, saj so zanj govorile izkušnje iz prejšnjega leta, ko sva na istem motorju — ČZ-ju s 175 kubiki — prekržarila severno Italijo in dobršen del Francije.

Toda čez nekaj kilometrih se je nenadoma pokazalo, da so najine izkušnje hudo varljive. Tako nenadoma kot je sredi ceste obstal najin motor. Vsi poskusi, da bi ga oživila ter vsa moja modrovanja o možnih okvarah, niso prav nič zalegla. Najina popotna morala je popolnoma zvozenela.

Toda čez četrt ure sva se že smejala. Boljša polovica najine popotne odprave je z enim samim pogledom v posodo za gorivo odkrila, da nimava bencina. Lahko mi verjamete, da meni smeh le ni šel preveč od srca.

Potem ko sva dobila odrešilne kapljice bencina, pa je šlo vse kot po maslu. Na večer, ko sva v kampu blizu Eisenstadta razstavila svojo kramo, je bil za nama že dobršen del imenitne poti po Avstriji. Tudi drugi dan ni bila vožnja nič manj prijetna, čeprav se je pokrajina povsem spremenila; hribi so ostali za nama in v nedogled se je raztezala lahno

valovita ravnina, posejana z značilnimi razpotegnjenimi vasmi.

Na avstrijsko-češki meji so višje sile spremenile smer najine poti. Uradno zaradi slinavke, neuradno pa gotovo tudi zaradi ne preveč dobrih odnosov med sosedama, je bila meja zaprta. K sreči je bil na voljo ne predolg »obvož« čez Madžarsko.

Ko sva prevozila dodatnih petdeset kilometrov, in ko sva prestala podvojene postopke na mejnih prehodih, ki zlasti na češki strani niso od muh, sva končno zapeljala na češka tla. Kar milo se nama je storilo — ne toliko zato, ker nisva bila prvič tod, kot zaradi ozke in razdrpane ceste. Skratka: ko sva bolj poskakovala kot brzela proti Bratislavi, sva se počutila kot doma. Zaradi ceste, seveda.

Slovaška

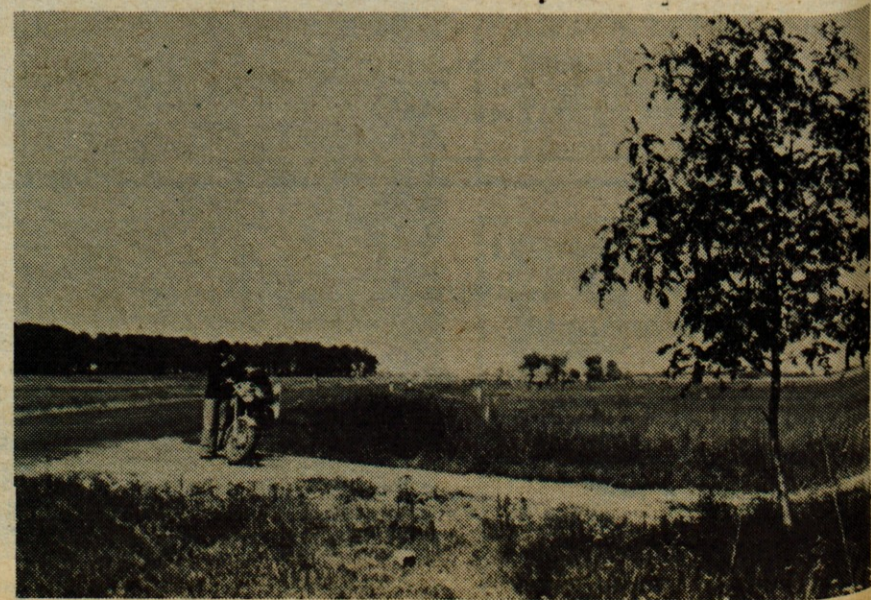
Malo kampov se lahko ponaša s tako imenitnim imenom kot Bratislavski, saj pri vходу na veliko piše Zlati peski. No, ime je očitno izposojeno pri Bolgarih (tako se namreč imenuje njihovo znano letovišče), toda bolj je bodlo v oči to, da se zveneče ime krepko dviguje nad sivo stvarnost. Toda, če kampu in njegovemu kopališču, natančneje malo večji mlaki, strogo sodim, moram hkrati priznati, da je v kampu vladal zgleden mir. To pa je konec koncev tudi nekaj!

Bolj ko so nama v tistih toplih avgustovskih dneh postajale Bratislavske ulice domače, bolj se mi je dozdevalo, da sta si kamp in mesto nekako podobna. Tudi za mesto bi lahko rekli, da je prej rahlo zamerjeno kot urejeno, da je prej staromodno kot moderno (čeprav novi most čez Donavo, moderne stavbe v centru in obnavljanje v vojni porušene okolice gradu pričajo, da Bratislave razvoj le ne bo pustil ob strani). Obenem pa bi moral reči še, da je Bratislava prav na svojski način prijazna in domača — vse drugače kot marsikatero modernejše in večje mesto. Posebno potrdilo domačnosti je gotovo tudi po Prešernu poimenovana ulica na donavskem nabrežju.

Bratislava je bila izhodišče najine poti po Slovaški. Od tod sva preko Nitre hitela proti osrčju dežele. In, kot so kazali zlovesči oblaki na vzvodu, tudi dežju naproti. Res nama ni bilo prizanešeno, toda k sreči naju je nevihta, ki se je pošteno izdivjala šele za najinim hrptom, bolj prestrašila kot premočila. Ko sva v kampu nad Banskó Bystrico postavljala šotor, je spet sijalo sonce.

(Se bo nadaljevalo)

I. Bernik

Madžarska: neizmerna ravnina in nebo brez oblaka.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13						14					15	
16					18					19		
20		21		22						23		
24			25		26					27		
		28		29		30			31		32	
33	34		35		36			37			38	
39		40			41		42		43		44	45
46				47			48		49			
50			51					52				
54		55					56		57			
		58					59					

Vodoravno: 1. zajedavka v človeškem ali živalskem telesu, 7. zdravnik na kliniki, 13. slovenski književnik in politik, Etbin, 14. odvajalno sredstvo, 16. reka v severozahodnem delu ZRN, 17. ostrast, ostrica, 19. ime slovenskega glasbenika Sossa, 20. francosko mesto v Loreni ob reki Mozeli, 22. francoski filozof, kritik in zgodovinar, Hippolyte, 23. bodičast grm s črnimi zdravilnimi jagodami, 24. očetjara, očetovo posestvo, 26. travnik ob vodi, 27. del psevdonima prve jugoslovanske filmske igralke Ide Kravanje, 28. dostojanstvo, ponos, 30. odredba, 32. Anton Janša, 33. ameriška krtica za »svse v redu«, 35. ameriški tehnik, ki je izumil aparat za brzojavljanje, Samuel, 37. šivanka, 39. slovenski ansambel narodno-zabavne glasbe, 41. ime TV napovedovalke Remsove, 43. flamsko ime za mesto Ypres v zahodni Flandriji v Belgiji, 46. glavno mesto Latvijeke SSR, pristanišče ob zahodni Dvini, 47. drmašča, dvignjen del zemeljskega površja, ob katerem so se ob vzporednih prelomih ugreznili sosednji deli, 49. reka v Črnogorskem krasu, desni pritok Morače, 50. ime nekdanjega trenerja Olimpije, dr. Obradoviča, 51. slovensko ime za mesec oktober, 53. moštvo, delovna skupina, 54. svetlobni pojav na dežnem oblaku, ki ga obseva sonce, 56. visoko in vitko iglasto drevo, 58. okamenela smola iglavcev, 59. okenska, izložbena navojnica.

Navpično: 1. visoka planota v zahodni Bosni, med Uno in Sano, 2. majhen list, 3. krtica za Izvršni svet, 4. števílo z dvema ničloma, 5. ženin ali možev oče, 6. madžarsko moško ime, 7. maska, 8. ravnika, 9. telica, 10. znak za kemično prvino nikelj, 11. drugo največje finsko jezero, 12. mesto v zahodni Slavoniji, 13. kemičen v sestavljenkah, 15. gorovje na Sinajskem polotoku, 18. levi pritok reke Amazonke v južni Ameriki, 21. poštna vrednotnica, 23. gozdni ptič plezalec, 25. italijanska reka, ki izpod Abruzza teče v Jadransko morje, 29. trošica, majhna troha, 31. pristanišče na japonskem otoku Sado ob Honšuju, 33. vrsta žarnic z nitkami iz wolframa in osmija, 34. stavčno ločilo za vzkliki, zvalniki ali velezniki, 36. vodnik slonov, 38. tek, 40. tropška, aloji podobna rastlina z mesnatimi listi, 42. znamka tujih cigaret, 44. nrasoslovje, 45. zgornji del na obeh straneh telesa, 48. ime slovenskega politika Brejca, 51. vijak sadne stiskalnice, 52. debela palica, 55. Rado Nakrst, 57. znak za kemično prvino renij.

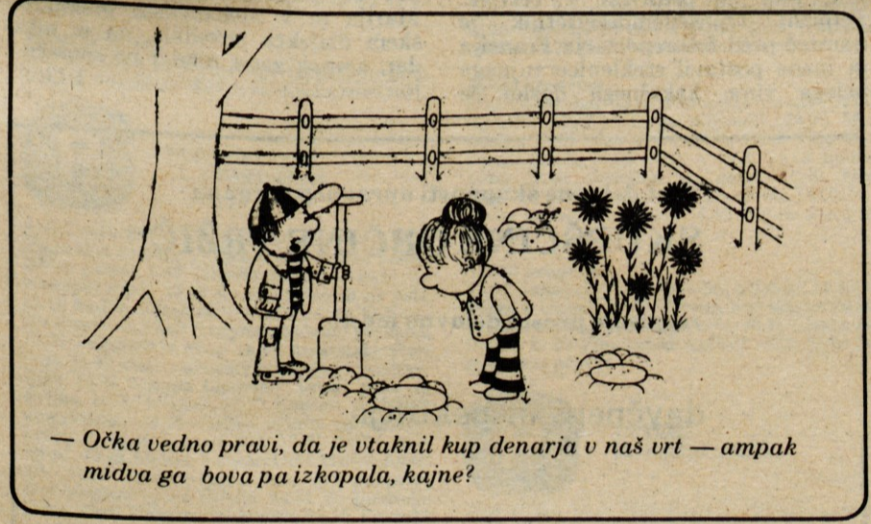
Rešitve pošljite do srede, 13. februarja, na naslov: Glas, Kranj, Moše Pijadeja 1, z oznako Nagradna križanka. Nagrade: 1. 50 din, 2. 40 din, 3. 30 din.

rešitev nagradne križanke iz sobotne številke

1. osatec, 7. enigma, 13. kalumet, 15. Sperans, 16. amaro, 17. ole, 19. Sorot, 20. NOB, 21. letopis, 24. aga, 25. saj, 27. tekst, 28. dno, 29. Salem, 31. Aonec, 33. otre, 34. I, 35. etik, 37. greda, 38. sev, 40. Dejan, 42. Lar, 43. natezje, 46. Ane, 47. at, 48. oder, 49. Oulu, 51. DM, 52. vestern, 54. rajdnik, 56. Aveiro, 57. navada

izžrebani reševalci

Prejeli smo 129 rešitev. 1. nagrado (50 din) dobi Vido Gazvoda, 64000 Kranj, Drolčevo naselje 19; 2. nagrado (40 din) Lenčka Sok, 64240 Radovljica, Mošnje 46; 3. nagrado (30 din) pa Darja Friškovec, 64000 Kranj, Pintarjeva 4. Nagrade bomo poslali po pošti.

Očka vedno pravi, da je vtaknil kup denarja v naš vrt — ampak midva ga bova pa izkopala, kajne?

**IVO ZORMAN 84
Draga moja Iza**

Kaj pa smo takrat vedeli, kaj je dobro in kaj ne. Ladja je zadela ob čer in v prvih trenutkih je vsak begal po svoje. Morebiti je z vrha, z jambora, videti tako beganje nesmiselno. Morebiti je od tam lažje presoditi, kaj je potrebno in kaj ne, kaj je treba odvračati in koga bodo valovi prav po nepotrebnem odplaknili s krova. Z jambora je lahko presoditi, katere vrvi se je varno oprijeti in katera ni pritrjena, v množici tipajočih rok pa vsak konopec ponuja rešitev.

»Tudi Salobirja so zaprli,« je rekel Stane.

Iz njegovih oči je gledalagrdna privoščljivost. Poznal je zapore in je čutil prijetno zadoščjenje, ker so se nepričakovano znašli v njih taki, ki bi bili radi njega spehali vanje. In ki so pred kratkim imeli še toliko moči, da bi ga.

»Sedaj bomo imeli mir pred njim,« je rekel.

Novakovi domačiji pa mir očitno ni bil sojan.

Kmetiji so prav v dneh največjega upanja naložili davščine, ki jih ni zmogla.

Oče je strmel v papir, ki ga je imel razgrnjenega na mizi, v list, ki ga ni bilo mogoče raztrgati in vreči pod peč. S kazalcem je zmeraj znova drsel po številkah, ki jim ni mogel verjeti, a so ga vsakokrat, ko jih je pogledal, opominjale, da vidi prav, in ponavljal:

»Če prodam vso zemljo, komaj toliko dobim zanjo. Danes že ne več.«

Drugi dan je bila nedelja. Polona se je bila že vrnila od prve maše in je pogrinjala za zajtrk. Oče je posivel čez noč. Ne v laseh, lase je imel že zdavnaj bele, posivel je v obraz. Noge so ga vedno slabše nosile, zato že nekaj mesecev ni hodil v cerkev. Rekel je, da moli zjutraj v postelji. Če je res. Tudi ko je sedel za mizo, so se mu ustnice premikale kakor pri molitvi. Pa je samo razmišljal. Oče je rad oblikoval misli v neizgovorjene besede, ko so se mu žlebila usta v neme oje in aje. Nekateri gubajo čelo ali mrščijo obrvi, oče pa si je pomagal samo z usti.

»Da,« je nazadnje rekel naglas. Potem se je ozrl po klopi in po stolih okoli mize in me vprašal:

»Kje je Stane?«

Kako naj bi bil vedel za Staneta, saj mi nikoli ni pravil o svojih poteh, hodil pa tudi nisem za njim.

»Nisem ga še videla,« je rekla Polona.

In je šla pogledat v zgornjo izbo, kdo pa naj bi šel, če ne Polona, in v hlev in nazadnje na skedenj. Gledal sem jo skozi okno, videl sem jo, kako je stopala pod kostanji in kako je odrinila težka vrata na skednju, in slišal, kako so zajejala. Morebiti ječanje v resnici ni seglo v izbo, morebiti si vse samo umišljam, škripanje vrat in Polonin krik.

Stane je brčkone že od večera ležal na skednju. S hrbtom je bil naslonjen na otep slame, glava mu je omahnila na stran, pred njim na tleh pa je ležal pisemski ovitek in terjatev za davščine. Okoli papirja se je nabrala luža krvi, ki je pordečila vogal lista, se vpila v prah na podu in se že zdavnaj strdila. Stane je bil mrtev.

V desnici je še zmeraj stiskal britev, iz prerezanega zapestja pa so se mu vejali temni curki in napol razprto dlan.

Spominjam se njegovega obraza. Bil je blede, oči je imel široko razprte, črte okoli ust pa mu je ukrivil strah. Tak je bil nekoč, ko je izmoledoval pri mami denar za vlak, a je prometnik na postaji že dvignil palico, ko je Stane komaj pritekel do okenca. Tak je bil, ko je gledal za črnimi vagoni in za belo grivo pare in dima, ki so se mu izmikali in so bili videti zmeraj manjši.

Stanetov obraz je bil podoben nekemu drugemu, ki sem ga gledal pred leti... obrazu Trpinovega Miloša, Olga. Dvoje otrdelih pogledov in v mrtvih očeh strah, ker se je zgodilo nekaj, česar ni mogoče spremeniti... ker je nekaj za zmeraj odhajalo.

Spominjam se muhe, ki je lezla Stanetu čez usta. Sam se nisem upal približati, da bi jo odgnal, zdelo pa se mi je, da bi bil moral še mrtev zganiti z roko in jo odpoditi.

Spominjam se psice Bare, ki se je priplazila čez dvorišče, ovohala strjeno kri na tleh in se umaknila.

Spominjam se očeta... Očeta ni bilo na skednju. Morebiti mu je zadoščal en sam pogled in se je umaknil kakor Bara. Oče je sedel na kamniti klopi pri vratih, natanko tam, kjer sem ga našel, ko sem se vrnil domov, z obema rokama se je oklepal palice, psica pa mu je ležala pri nogah.

Spominjam se tudi Gašperja...

Črtomir Zorec:
N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...
(Pogovori o koroških krajih in ljudeh)

(6. zapis)

Seveda je Šentjakob (ali po starem Podgrad) imenitna vas, res pravo središče lepega Roža — tu se ne boje slovenskih napisov nad svojo posojilnico, trgovino in gostilno. Sicer pa je tudi pod nemško napisanimi firmami v bistvu vse slovensko. Videz dostikrat vara. Tako greš skozi neko vas, ki se po nemško imenuje, vsi napisi so nemški, ljudje te ogovarjajo nemško — potem pa stopiš na vaško pokopališče. In glej: tu je vse polno nagrobnikov s slovenskimi imeni — mar so le grobovi še naši, smejo biti naši, slovenski? No, na šentjakobskem »vrtu miru«, kot ponekod lepo pravijo svojim pokopališčem, se slovenščina, vklesana v nagrobne plošče, res ne skriva...

In tako tudi preberemo na plošči, vzdani v južno cerkevno steno, da tu spodaj, pod to rušo počiva France Treiber, avtor besedila in melodije koroške žalostinke N'mav čriez izaro. Ploščo so mu vzdali koroški pevci.

FRANCE TREIBER

Najprej je treba zavrtniti splošno mnenje, da je pesem N'mav čriez izaro narodna, ljudska pesem. Torej pesem, za katere avtorja se ne ve več. To ni res. Pesem, tako splošno znano in prepevano po vsem slovenskem svetu, ne le na Koroškem, je zložil France Treiber, ki je od leta 1846 pa vse do leta 1879 služboval kot župnik v Šentjakobu.

Doma pa je bil Treiber v bližnjih Bačah nad Baškim jezerom. Rodil se je 28. januarja 1809 — torej v letu, ko so drli na Koroško Francozi — očetu Antonu in materi Katarini, roj. Škarbina. Anton, ki je bil starejši od brata, je veljal za »ta lepšega«, mlajši brat njegov — pesnikov stric — pa je bil znan kot »ta brihtni«.

Pogled na Šentjakob v Rožu — najvišji vrh v ozadju je Stol (2236 m). Na sliki je dobro vidna oddaljenost cerkve od vasi, v ospredju spodaj pa se beli veliko poslopje dvojezične 3-letne strokovne šole za ženske poklice, ki jo vodijo slovenske šolske sestre.

Polona je bila stekla po župnika. Po koga naj bi bila šla Polona, če ne po župnika? In kdo naj bi se bil domislil, da mora za dogodek prva izvedeti oblast, če ne previdni župnik, ki se je bal?

Zato se spominjam tudi Gašperja.

Razkoračen je stal na pragu, roke je imel sklenjene na hrbtu in prsti so se mu ves čas živčno pregibali, kakor da štejejo.

»Od kdaj je tu?« je hotel vedeti.

»Najbrž od včeraj,« sem rekel. »Od včeraj zvečer.«

»Najbrž?«

»Nikoli nisem hodil za bratom.«

»Je kaj rekel?«

»Meni nič. Kar je prišla terjatev za davke...«

»Bi ga sedaj še ti rad razglasil za mučenca?« mi je segel v besedo Gašper.

Sklonil se je, pobral papir in ovojnico in ju spravil v žep.

»Kaj bi ga razglasal,« sem se uprl. »Povedal sem ti samo, kar vem.«

»Koliko pa zares veš?«

»Mislim...«

»... mislili bodo vsi, ki so nam sovražni, in spletli okoli smrti neumne zgodbe.«

Spet je obtoževal, kakor nekoč v svoji pisarni, nič manj samozavesten ni bil, jaz pa sem se že zdavnaj otrsel strahu in sem ga ostro zavrnil.

»Mene ni treba šteti zraven,« sem rekel.

Trdota v Gašperjevem glasu je popustila.

»Zato pa. Nobenih zgodb. Tudi očetu povej... tudi gospodinji. Nobenega papirja ni bilo... in ga ni.«

Gašper je branil ugled revolucije. Za vsako ceno. Neumnim zgodbam se je uprl že, ko je šlo za Olga.

»Kaj pa veš, kaj ga je gnalo v obup,« je rekel za Staneta. In je s ponjavo pokrtil truplo na skednju.

Tako je prekril pred leti Olga... z vejami.

»Partizani se ne pobijajo sami za prazen nič. Kdove kaj ga je gnalo v smrt.«

Tudi za Olga v resnici nihče ni vedel, kako je končal, tudi Olga je bil v zadnji uri sam.

Naša muca

Naša muca, bela muca, miškice lovi, dve zagleda, eno ujame, druga se ji pa smeji.

Naša muca, bela muca, včasih za pečjo zaspi, mala miška k njej pride in se ji sladko smeji.

Ko naša muca, bela muca, v hudih sanjah se zbudi, miška hitro v luknjo smukne, mucek jezen nad njo renči.

Tatjana Skrbiš, 8. č. r. osn. šole Lucijana Seljaka, Kranj, iz šolskega glasila Brstje

Imela bom svojo sobo

Stanujem v bloku. Stanovanja so majhna, zato si svojo sobo delim z bratom, kar pa mi sploh ni všeč. Dekleta imamo pač rada svoj kotiček, v katerega zaklepamo svoje velike in male skrivnosti. Kmalu pa se bo naša družina preselila v svojo hišo in že vnaprej premišlujem, kako bom opremila svojo sobo.

Najraje bi imela svetlo pohištvo. Izbrala si ga bom po praktičnosti in seveda po ceni, ki jo bo zmogla moja denarnica (pa ne samo moja!). Omaro bo kombinirana. Vanjo bom lahko spravljala knjige, zvezke in svojo garderobo. Če take omare ne bom dobila, bom kupila samo deske in barvo. Potem mi jo bo naredil bodoči sosed, ki je mizar. V kot poleg okna bom postavila posteljo. Pod oknom bo stala pisalna miza. Pravzaprav še ne vem, če jo bom imela. Na sredo sobe lahko postavim tudi navadno mizico. Zraven bosta stola, oblečena v črno blago. Na mizico bom položila prtiček, ki sem ga sama izvezla, nanj pa vazo s cvetjem. Pred posteljo bo ležala rdeča podolgovata preproga. Tako me jutraj, ko bom vstala, ne bo zeblo v noge. Na okna bom obesila bele zavese. Na policah

bodo cvetele rože in dremale knjige. Včasih bo na njih poskočil gramofon z navito ploščo. Stene bodo krasile slike iz koledarja, za katere bom naredila okvire iz malo trše lepenke. Vse to bo zvečer osvetljevala oranžna stropna luč.

Taka bo moja soba. Vsak dan jo bom čistila, kar drugače ni moja navada. Je že tako, da človek rajši dela, če mu nihče ne ukazuje.

Brigita Perdan, 8. a. r. osn. šole Stanka Mlakarja, Šenčur

Nemir

Sedim za mizo. Pred mano je odprta zemljepisna knjiga in razgrnjen zemljevid Kitajske. Kar ne grejo in ne grejo mi v glavo imena mest, pokrajin in rek, pa naj si še tako prizadevam. Moje misli kar naprej uhajajo nekam drugam, moj pogled kar naprej boža šelesteče liste onkraj zaprtega okna.

V roke vzamem berilo. Tovariš mi je naročil, naj bi se naučila pesem Desanke Maksimovič Krvava bajka do prvega novembra. Nekajkrat ponovim. Vsakič boljše deklamiram. Ko se mi zdi, da je zadosti ponavljanja, vzamem v roke tekst prve slovenske mladinske igre Tinček Petelinček in se učim Mickine besede. »Jutri bo vaja,« pomislim in tovariš nam je naročil, da naj se naučimo tekst do desetega prizora. Tudi tega se mi zdi zadosti, zato vložim tekst nazaj v mapo in spet začnem brati sestavek o Kitajski. Prav nič bolje ni, kot je bilo prej. Saj bi vzela v roke angleško vadnico, jutri pišemo šolsko, pa se mi zdi, da mi za angleščino ostane še dovolj časa. Nič drugega mi ne kaže, si mislim, kot da se s podvojen močjo vržem na ta presneti zemljevid, moram pregnati ta čudni nemir, pa če se svet podre. Zakaj nočem poslabšati dosedanje ocene, pa si kradem čas, ki si ga odmerim za ta predmet z neumnostmi.

Nežka Jenko, 7. c. r. osn. šole Cvetka Golarja, Škofja Loka, iz šolskega glasila Trate

Vsak ljubi svobodo

Zima je. Zemlja pokriva snežna odeja. Veter žvižga okrog vogalov.

Sedim pri oknu. Dolčas mi je. Zrem v sivino neba. Razmišljam. Nenadoma me nekaj predrami iz razmišljanja. Majhna, siva kepa se stiska k okenski šipi. Pogledam. Vrabček, živ vrabček. Naslonim nos na šipo. Majhna glavica, kepasto telo, pokrito s puhom, majhne motne oči, vse to mi je v tistem trenutku pripovedovalo o neboljnosti.

Odprem okno. »Brrr je mraz!« rečem sama sebi. Stegnem roko proti sivi kepi. Čutim, da majhni stvarci bije srce. A glej, nenadoma razpre krila in odleti v večer. Presenečena strmim za piko, ki se izgublja v mraku. Ne razumem, zakaj je premražen vrabček odklanjal toplo kuhinjo.

Danes vem. Ni maral biti suženj. Ni maral tople kuhinje, ki je bila zanj ječa. Ljubil je svobodo, pa čeprav je bil lačen, premražen, a imel je le iskrico, ki mu je dajala upanje — imel je svobodo. Tudi človek se bori zanj, zato se danes ne čudim več, da mi je nenadoma siva kepa sfrfotala z roke, obnemogla, a odšla je v svobodo.

Milena Fornazarič, 6. b. r. osn. šole heroja Bračiča, Tržič

Dokler človek lahko dela, se mu ne more slabo goditi, menita zlatoporočnica Marija in Mihael Dominko iz Hrastij. — Foto: F. Perdan

O Dominkovih dveh - pa še o njunem vincu

Prejšnjo nedeljo, 3. februarja, je minilo natanko pol stoletja, odkar sta si v prekmurski vasi Odranci obljubila večno zvestobo Marija in Mihael Dominko. In držala sta obljubo. Če bi je ne, bi oni dan zagotovo ne mogla praznovati zlate občeti, ko se je v hiši njune hčere v Hrastju pri Kranju, kjer biva, zbralo šest od sedmih še živih otrok.

Dominkovi (živahna družina je svoje čase štela kar 10 članov) so najlepša leta prebili v Ljutomeru, kjer sta Marija in Mihael leta 1928 kupila hišo in 6 hektarov obdelovalne zemlje.

»O ja, kar lepo smo shajali. Njive in vinogradi so poskrbeli, da ni bil nihče lačen in žejen. Seveda, morali smo pošteno pljuniti v roke, a rok k sreči ni manjkalo. Nekoliko težje je šlo šele potem, ko sva ostarela in ostala sama.«

Da Mihaelova trta obrodi zlahten sad, sem se prepiral v četrtek. Prijazni trinsedemdesetletnik je namreč pred fotoreporterja Francija in mene postavil steklenico rujnega belega vina, kakršnega doslej še

nisem pil. Vsi podobni izdelki z visokodonečimi nazivi, ki jih prodajajo po trgovinah in točijo po sodobnih gostilnah, se pred njim lahko skrijejo. In ne mislite, da pretiravam.

»Ja, edino v času vojne smo veliko pretrpeli,« je nato Marija dopolnila moževu pripoved. »Partizani so dostikrat prišli v goste. Jesti sem jim dala — in malo medu za popotnico. Ampak potem so kozaki pobili sosede, nam pa zagrozili, da bomo seljeni. Pol leta sva imela pripravljene kovčke, pol leta sva trepetala, kdaj se bo zgodilo.«

No, Dominkovi so vendarle dočkali svobodo doma, v Ljutomeru. In potlej, sta mi zaupala zakonca, je bilo spet lepo kot prej, celo lepše. Tudi zdaj, ko so jima leta vtisnila gube v obraz in je očeta Miho napadel revmatizem (najraje ga začne trgati spomladi in jeseni), sta zadovoljna. »Zet in hči naju kar preveč razvajata,« je pristavila Marija in v melodičnem prekmurskem dialektu povedala, da se nikdar, ampak zares nikdar ne sporečejo. I. G.

Ob slovenskem kulturnem prazniku

Nenavaden pogovor s pesnikom

Sele pred kratkim sem prišel v Kranj. Zato sem se nekega dne odločil, da si ga podrobneje ogledam. Hodil sem po novem delu mesta, pot

me je zanesla mimo Vodovodnega stolpa. Vračal sem se mimo Prešernovega gaja. Ker sem vedel, da je tukaj pokopan Prešeren, sem z nekakšnim zanimanjem vstopil.

Res, takoj sem zagledal Prešernov spomenik ter prebral napis v starem slovenskem jeziku. Bilo je že precej pozno in, ker me je zeblo, sem se odločil, da odidem domov. Toda začutil sem, da tega mesta ne morem zapustiti. Počutil sem se tako majhnega, kakor da bi stal sam Prešeren pred menoj. Mislim, da ga slišim in pesmi ne znam več na pamet. Zazdelo se mi je, da nekje daleč vidim njegovo podobo. Bil je visoke postave; takšnega sem si vedno predstavljal. Zdelo se mi je, da se je smehljaj, a njegovo lice je bilo upadlo in izčrpano od naporov, a kratkega življenja. Hotel sem ga marsikaj vprašati in na vse sem, ne vem kako, dobil odgovore. Postal je zelo zadovoljen, ko sem samo pomislil, kako lepe so njegove pesmi in kako ga danes spoštujemo. Zdelo se mu je dobro, da mi otroci živimo življenje, o katerem je nekoč Prešeren samo sanjal.

Nenadoma je njegovo podobo zavila megla, sam pa sem se spet zavedel in spoznal, da še vedno stojim pred Prešernovim spomenikom. Še enkrat sem prebral napis, nato pa se tiho poslovil od tega velikega moža.

Tomaž Petrič, 7. a. r. osn. šole Staneta Žagarja, Kranj

Sama

Moje misli so daleč, odletele so nekam v oblake. Povesod te iščem, moje misli gredo naprej, v neskončnost, v večnost.

Odhajajo k moji in tvoji zvezdi, a tudi tam te ni. A kje si?

Moje misli gredo naprej, same, brez tebe, Prešeren, kopicijo se vprašanja: ali te bom znala dovolj ceniti?

Milena Pirc, 8. b. r. osn. šole Staneta Žagarja, Kranj

V spomin Francetu Prešernu

Črna odeja pokriva tvoje telo tam globoko pod zemljo, tam spiš, se nikdar več ne zbudiš.

Spominjamo se te, takrat tvoje pesmi pojejo se.

Otroštvo minilo je kot otroštva vsa, malo joka in veliko smeha. Potem, kot sam rekel si: goljufiva kača prišla, speljala te iz kraja domačega.

Kmalu spoznal si, kaj je krivica. Zgrozil si se: saj ljudje sploh ne vedo, kaj je pravica.

Trnovo, kraj nesrečnega imena, zaljubil si se vanjo, ona reveža te ni hotela.

To bila tvoja je sovražna sreča, nisi več vedel, kje rana je najbolj boleča.

Tolažbo v pisanju si iskal, a žal, sreče ni ranjeno našlo srce.

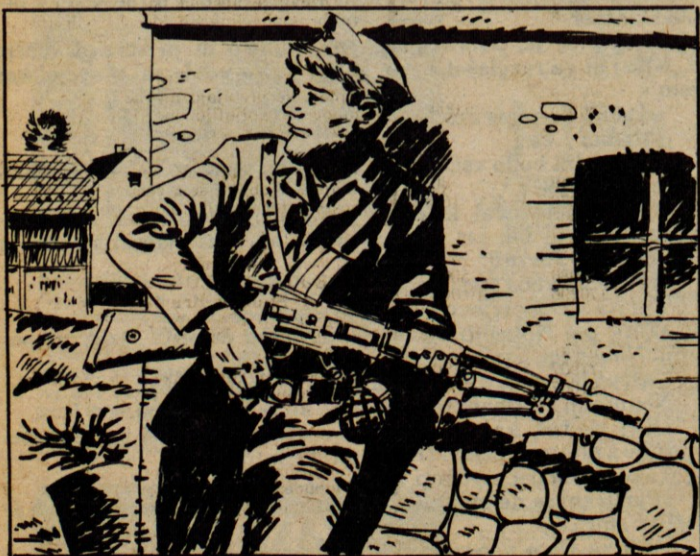
Pisal si sonete, gazele, glose, balade, romance, nihče jih opazil ni, slaven postal šele po smrti si.

Čprav nad tabo kup prsti leži, tvoje ime med nami še živi, tvoj portret nam je v očeh, iz srca nam Zdravljica govori: »Živ med nami, Prešeren, si!«

Marjetka Vouko, 8. b. r. osn. šole Staneta Žagarja, Kranj

OFENZIVA NA BLEGOŠ

NAPISAL: PETERNEL ANTON - IGOR, NARISAL: PETERNELJ JELKO

Todorov iz Hotavelj se je medtem priplazil do župnišča in oprezal za mitraljezom misleč, da so Nemci v zvoniku. Vendar jih to pot ni bilo. Za nami so se priplazili tudi drugo borci in zavzeli položaje v zvoniku in pri Treh velikih lipah.

Ob šestih so prišli Švabi pred župnišče. Oficir jim je dajal navodila. Že se bile potrgane in telefoni niso delali, zato je razposlal telefoniste, da bi šli popraviti zveze. Brat Mitja in Todorov sta jih že vzela na muho.

Trije vojaki, ki jih je oficir poslal v izvidnico, so jo mahnilo proti naši zasedi. Oddaljeni so bili še slabih 10 metrov, ko sta brat Mitja in Todorov vžgala po njih. Dva sta se takoj prekucnila, tretji pa jo je ucrl nazaj.

Zahvala

Ob smrti dragega moža, očeta, brata in strica

Janeza Podgorška

se iskreno zahvaljujemo za pomoč v težkih dneh, izrečeno sožalje in darovano cvetje vsem sorodnikom, sosedom, znancem, PGD Trboje in dijakom ter tovarišu razredniku 4. č razreda Gimnazije Kranj. Posebno zahvalo izrekamo tudi g. župniku, zdravnikom in strežnemu osebju internega oddelka bolnice Jesenice, dr. Marjerju in pevcem.

Zalujoči: žena Cecilija, sin Janez, brata Miha in France, sestri Julka in Urška in ostalo sorodstvo.

Trboje, dne 2. februarja 1974

Zahvala

ob boleči izgubi naše dobre mame, stare mame, sestre in tete

Jožefe Valjavec

Jakčove mame

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom, za pomoč in iskreno sožalje, za podarjene vence in šopke, vsem ki so jo spremili na njeno zadnjo pot. Posebno se zahvaljujemo č. duhovščini za pogrebni obred. Hvala kolektivom: Vino Kranj, Oblačila Novost, Upravi, sindikatu in sodelavcem Psih. bolnice Begunje za podarjene vence.

Zalujoči: hčerka Milka in Mari in sinovi Janez in Jože z družinami, sestra Neža ter ostalo sorodstvo.

Lesce, Leše, Brezje pri Trziču, Toronto, 2. februarja 1974

Zahvala

ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše ljubljene žene in mamice

Kristine Saje

se iskreno zahvaljujemo osebju Onkološkega inštituta, posebno dr. Polanšku in dr. Kocjanu, ki so pokojnici nudili vso zdravniško pomoč, prav tako tudi osebju Poliklinike Ljubljana. Posebna hvala vsem sosedom, znancem, prijateljem in sorodnikom, ki so nam tako nesebično pomagali, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu spremili na njeni poslednji poti. Iskreno se zahvaljujemo njenim sodelavcem podjetja Živila Kranj, Samopostrežni restavraciji Kranj in zasebnemu delodajalcu Maček Andreju iz Senčurja ter vsem, ki so kakorkoli počastili pokojničin spomin.

Zalujoči: mož Milan, hčerka Jelka in sin Milan

Kranj, 6. februarja 1974

Zahvala

Ob boleči izgubi drage žene in hčerke

Janke Levičnik

roj. Vozel

se prisrčno in iskreno zahvaljujemo številnim prijateljem, poslovnim znankam, sošolcem, sosedom in drugim znancem za prijazne besede in občutene izreke žalosti, za številna osebna in pismena sožalja ter poklonjeno cvetje, šopke in vence za njeno zadnjo pot. Posebno zahvalo izrekamo članom delovnih skupnosti Ateljeja za zlatarstvo in Združenega gostinskega podjetja v Ljubljani za izraze sožalja in vence. Nadalje se zahvaljujemo častitemu gospodu Janezu Pogačniku za toplo slovo ob njenem grobu, iskreno pa tudi prof. dr. Leonu Matajcu, dr. Marku Lavriču in dr. Janezu Bajžlju za vso skrb in nego v času njene bolezni. Vsi izrazi sožalja so nam v neprecenljivo tolažbo in uteho, lajšali so nam bolečino ob njeni izgubi, zaradi njih pa bo naš spomin na nepozabno Janko ostal še bolj trajen.

Zalujoči: njen Žiža, oči in ostalo sorodstvo

Zahvala

ob boleči izgubi našega ljubega moža, očeta ter starega očeta

Janeza Zormana

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga v velikem številu spremili na njegovi zadnji poti in nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se pevskega zboru upokojenec, gospodu župniku, sosedom, posebno pa še sosedama Ivanki in Francki za iskreno in nesebično pomoč, podjetju Projekt Kranj ter vsem ostalim, ki so poklonili vence in cvetje.

Zalujoči: žena Ivana, hčerka Pavla z možem ter vnuka Marjan in Robert ter ostalo sorodstvo.

Kranj, 4. februarja 1974

Mali oglasi: do 10 besed 15 din, vsaka nadaljnja beseda 2 din; naročniki imajo 25 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

prodam

Prodajam PRAŠIČA od 80 do 90 kg težkega. Sp. Duplje 51 679
Prodajam TELEVIZOR PANORAMA, star 2 leti za 2.300 din. Zabret, Planina 60, Kranj 681
Prodajam dvodelno OMARO, KRE-DENCO, SKRINJO za posteljno perilo, ŽENSKO KOLO in OTROŠKO KOLO. Kosi Milan, fotograf, Jenkova 10, Kranj 685
Ugodno prodam malo rabljen KAVČ. Bergelj, Pot na Jošta 8, Kranj, Stražišče 689
Prodajam 2 do 3 kub. m smrekovih PLOHOV, Hrenko Franc, Kamnogoriška 57, Ljubljana 690

Prodajam mlado KRAVO z mlekom in KRAVO pred telitvijo ter KOSILNICO »alpine« ali »rapid«. Golc, Višelnica 15 nad Gorjami 723
Ugodno prodam lepo ohranjeno električni ŠTEDILNIK na štiri plošče, KUPERSBUSCH in TOBY štedilnik. Interesenti naj se oglašijo na naslov Šmid Francka, Vešter 13, Škofja Loka 724
Prodajam kombinirani OTROŠKI VOZIČEK. Redžepovič Antonija, Mlakarjeva 22, Kranj 725
Prodajam OMARO ND 100,00, DIVAN ND 200,00, dve POSTELJI po ND 100,00, MIZO ND 100,00 in LE-STEPEC ND 50,00. Kranj, Gregorčičeva 12, tel. 21-345 726
Prodajam mesnatega PRAŠIČA za zakol, 180 kg težkega. Srednje Bitnje št. 27 727
Prodajam PEČ na trdo gorivo za kopalnico ter PEČ GASPERČEK. Ul. Tatjane Odrove 5, Kranj 728
Prodajam dobro ohranjeno SLAMORAZNICO s puhalnikom in verigo ULTRA 3. Srednja vas 55, Senčur 729

Rejci perutnine

Kmetijska zadruga Naklo prodaja enodnevnih piščancev

vsak torek od 6. do 12. ure dopoldan v valilnici Naklo. Večja naročila predhodno javite pismeno ali na telefon 47-024.

KZ Naklo — valilnica

Prodajam 2 teži TELICI, visoko breji. Sp. Gorje 39 730
Prodajam globok OTROŠKI VOZIČEK, dobro ohranjen. Ogled popoldan. Planina 3, Kranj 731
Prodajam rabljeno strešno OPEKO »špičak«, gnojnični sod in črpalko. Voklo 53, Senčur 732
Litoželezni KOTEL, 170-litrski, prodam ali zamenjam za živinsko krmo. Zg. Bela 19 733
Prodajam SENO. Poljšica 4a, Podnart 734
Prodajam 7 mesecev starega škotskega OVČARJA (Lesi). Informacije v soboto in nedeljo na telefon Kranj 41-058, druge dni na tel. 21-585 735
Prodajam PRAŠIČA, težkega 150 kilogramov. Sr. Bitnje 24 736
Poceni prodajam globok italijanski VOZIČEK in otroško mrežasto STAJICO. Tomac, Planina 26, Kranj 737
Prodajam ojačevalec GELOSE 120 vatov, HI-FI 60 vatov, TORERO 30 vatov. Zg. Brnik 41 738
Prodajam semenski KROMPIR IGOR in motorno gnojnično ČRPALKO. Dragočajna 16 739
Prodajam manjši KAVČ, 1,70 m in GRAMOFON — stereo. Telefon 21-769 740
Prodajam ZAJCA in ZAJKLJO — »činžola«. Dolenčeva 2, Orehek, Kranj 741

Prodajam KRAVO s teletom, dobro mlekarico. Ljubno 12, Podnart 742
Prodajam skoraj nov PLETILNI STROJ. Ogled popoldan. Zg. Duplje št. 54 743
Prodajam BIKCA — simentalca, po izbiri, 260 do 270 kg. Breg 8, Preddvor 744
Prodajam malo rabljeno EMO PEČ za centralno kurjavo in električna bojlerja 30 in 50 litrov. Zbilje 1a, Jeprca 745
Prodajam večjo količino domačega ŽGANJA. Okroglo 1, Naklo 746
Prodajam električni MOTOR 4 KW in SLAMOREZNICO. Koselj Jakob, Brezovica 3, Kropa 747
Prodajam nakladalni VOZ za seno, acetilenski RAZVIJALEC in drobni KROMPIR. Kalan, Zapoge 11, Vodice 748
Prodajam dve KRAVI s teletom ali brez. Janša Ivanka, Zasip n. h., pri Bledu 749
Prodajam KRAVO, dobro mlekarico, ki bo v začetku marca telila. Ljubno 4, Podnart 750
Prodajam drobni KROMPIR. Voglje 37, Senčur 751
Prodajam KRAVO — simentalske pasme, ki bo tretjič telila. Podbrezje 111, Duplje 752
Prodajam TELEVIZOR »GORENJE« in nove zimske ČEVLJE št. 45. Zg. Dobrava 23, Kamna gorica 753

Prodajam več metrov suhih bukovih DRV. Naslov v oglasnem oddelku 754
Prodajam večjo količino krmilnega KORENJA. Novak, Jama 14 755
Prodajam PUNTE in BANKINE. Strahinj 38, Naklo 756
Prodajam malo rabljen ŠTEDILNIK na drva »Gorenje«. Maček, Grajska pot 3, Škofja Loka 757
Prodajam PESO in KORENJE za krmo. Reteče 87, Škofja Loka 758
Prodajam skoraj nov globok OTROŠKI VOZIČEK. Ogled popoldan. Kocjanova 22, Kranj, Kalvarija 760
Prodajam dobro, črno KRAVO, ki bo v začetku marca telila. Lom 25, Trzič 761
Prodajam novejši električni ŠTEDILNIK in ZIBELKO. Cesta na Klanc 57, Kranj 762
Prodajam KRAVO s tretjim teletom. Bohinc, Praše 2, Kranj 759
Prodajam PRAŠIČA za zakol. Praše 6, Kranj 763
Prodajam OPEKO »porolit« 8 cm, 800 kom. po ugodni ceni. Pokorn, Trstenik 35, Golnik 764

Prodajam kompletno avto plinsko napravo z bomo 80 litrov plina, znamke Weber, komplet zavornih bobnov znamke Ford M 12, plašči 5.60 x 13, vzmeti in amortizerje za prikolico. Ogled v nedeljo. Latič, Prešernova 13, Radovljica 802
Prodajam PRAŠIČA za zakol. Suha 14, Kranj 803
Poceni prodajam dvoje novih dvodelnih OKEN z roletami. Kos, Hrastrje 185 804
Prodajam KRAVO ciko s teletom. Zg. Gorje 11 805
Prodajam KRAVO, visoko brejo. Sp. Lom 27, Trzič 806
Prodajam 4 OSLE. Ilovka 3, Kranj 807
Vzidljiv ŠTEDILNIK (rostfrei) in KREDENCO, ugodno prodajam. Jezerska 6, Kranj 808

Prodajam 300 kg težkega BIKCA in 200 kg težko TELICO. Viševica 3 pod Sentursko goro 809

Prodajam novo CISTERNO za centralno kurjavo 2 x 2 x 1 m (4000 litrov). Naslov v oglasnem oddelku. 810

Prodajam KONJA. Žabnica 41 811

Prodajam mlado KRAVO za zakol, tudi polovico. Žabnica 23 812

Prodajam KANARČKE — samice za parjenje. Lavtar, Senčur, Partizanska 2 813

Poceni prodajam novo PEČ za centralno ogrevanje. C. na Klanec 24, Kranj 814

Prodajam mlado KRAVO za zakol. Binkelj 7, Škofja Loka 815

Prodajam vprežne GRABLJE in OBRACALNIK znamke Krupp. Debeljak Janez, Dolenja vas 21, nad Škofjo Loko 816

Prodajam dva mesnata PRAŠIČA po 90 kg težka. Praprotna policca 8, Cerklje 817

Prodajam novo krožno ŽAGO z motorjem (4 KS) in z rezilom 50 cm. Cena 3200 din. Ajdovec, Oševček 7, Kamnik 818

Prodajam SLAMOREZNICO s puhalnikom in verigo. Praprotna policca 26, Cerklje 819

Prodajam VESNA KROMPIR za seme in JABOLKA. Velesovo 31, Cerklje 820

Prodajam SEME črne detelje in fižol. Lahovčič 37, Cerklje 821

Prodajam PRAŠIČA za zakol. Lahovčič 17, Cerklje 822

Ugodno prodajam 1000 kg gradbenega ŽELEZA O 10 in O 6. Dolinar, Partizanska 42, Škofja Loka 827

Prodajam polovico rejene klavne KRAVE. Moškrin 1, Škofja Loka 828

kupim

Kupim dobro ohranjen BETONSKI MEŠALEC. Kern Janez, Pangaršica 6, Golnik 709
Kupim LESONITKE za kozolec. Žagar Anton, Velesovo 16 783
Kupim smrekove PLOHE, tudi rabljene. Gorjup, Jelenčeva 23, Kranj, Primskovo 784

Kupim vzidljiv ŠTEDILNIK, desni. Eržen, Bukovščica 13, Selca nad Škofjo Loko 833

Kupim mirnega, neplašljivega KONJA, dobrega za vožnje. Binkelj 6, Škofja Loka 834

Kupim desni namizni ŠTEDILNIK (rostfrei). Naslov v oglasnem oddelku. 835

Kupim okrogel GRADBENI LES. Cufar Franc, Miaka 28 836

Kupim rabljeno motorno KOSILNICO »AEBL«, ali rezervne dele za motor in ventilator »PASKVALI« letnik 1967. Gros Jože, Brdo, Podnart 837

vozila

Prodajam SPAČKA in rezervne dele. Cimprič, Golniška 115, Kokrica, Kranj 697

Prodajam osebni avto TRABANT STANDARD, letnik 1970. Suha 30 698

Prodajam rahlo karamboliran SPAČEK, letnik 1967. Kern, Praprotna policca 28, Cerklje 600

Prodajam dobro ohranjeno ZASTA VO 750, letnik 1968. Zadruga 11, Duplje 701

Prodajam enoosno traktorsko PRIKOLICO in GUMI VOZ, gume 13 col. Benda Janez, Trzin 34, Mengeš 765

Prodajam FIAT 750, zelo dobro ohranjen, letnik 1970. Globevnik Darko, Smokuč 35, Žirovnica 766

Prodajam VW 1200, dobro ohranjen. Čadež Jože, Na logu 17, Škofja Loka 767

Prodajam ZASTAVO 750, letnik 1965. Gasilska 35, Senčur 768

Zaradi selitve prodajam FIAT 750. Grmičeva 31, Kranj 769

Prodajam traktor »FERGUSON« 35 s kosilnico, nakladalno lopato in enoosno prikolico. Koselj Jože. Doslovčič 21, Žirovnica 770

Prodajam ZASTAVO 750, letnik 1969. Kutinova 13a, Orehek, Kranj 771

Prodajam VW KASON ali zamenjam za FIAT 750 in vprežne GRABLJE. Šenk, Hotemaže 50 772

Za karambolirano ZASTAVO 101, AMI 8 ali FIAT 750, dam v zameno FIAT 1300. Ponudbe pod »Fiat 750 novejši« 773

Prodajam PEUGEOT 204. Ovsenek Miro, Kidričeva 17, Kranj 774

Prodajam FIAT 850 po zelo ugodni ceni, letnik 1969, 65.000 km. Informacije na tel. 064-60-371 int. 17 775

Prodajam FIAT 850, letnik 1971, kombibus, tudi na kredit. Naslov v oglasnem oddelku 776

Prodajam motorno KOLO superavtomatik, in ELEKTRIČNI PASTIR. Žagar Anton, Velesovo 16 777

Ugodno prodajam dvobrazdni traktorski PLUG. Vrba 30, Žirovnica 778

AUSTIN 1300, ugodno prodajam, letnik december 1969. Ogled vsak dan. Zorč, Betonova 22, Kokrica, Kranj 779

Samohodni obračalnik s koso, znamke LOMBARDINI, primeren

za ravninsko lego, popolnoma nov, ugodno prodam. Naslov: Turistično društvo, Škofja Loka 780
 Prodano dobro ohranjeno KATRCO, letnik 1968. Ogled popoldan. Tupaliče 49, Preddvor, tel. 45-029 781
 Prodano FIAT 750 z dobrim motorjem, po generalni, za 3000 din. Kavčič, Grahovše 5, Tržič 782
 Prodano FIAT STAYER 1800, po ugodni ceni. Beleharjeva 6, Senčur 823
 Prodano FIAT 750, letnik 1973. Cena 19.000 din. Lahovče 64, Cerklje 824
 Poceni prodano MOPED, dve brzini, v nevoznom stanju. Kern, Potok 5, Komenda 825
 Prodano osebni avto VW 1200, letnik 1964 december. Prevoženih 76.000 km, registriran do 10. januarja 1975. Triler Franc, Puštal 103, Škofja Loka 826
 Prodano tovorno prikolico za osebni avto. Srednje Bitnje 105, Zabnica 829
 Poceni prodano FIAT 750. Breg ob Savi 10 a, anj 830
 Prodano ZASTAVO 750, dobro ohranjeno. Cena 5.200 din. Tenetiše 20, Golnik 831
 Prodano RENAULT 12. Peternelj, Kranj, Moša Pijade 48, tel. 23-175 832

stanovanja

Sestri iščeta SOBO ali manjše stanovanje, možnost kuhanja in pranja, lahko plačata vnaprej. Ponudbe pod »Kranj« 713
 Student išče SOBO, lahko tudi instruiira. Ponudbe pod »Soliden« 785

Opremljeno SOBO oddam. Naslov v oglasnem oddelku 786
 Iščem SOBO v Kranju ali okolici. Naslov v oglasnem oddelku 787
 Mlada mamica z dvoletno hčerko išče SOBO v okolici Škofje Loke ali Kranja. Ponudbe na Turistično društvo, Škofja Loka 788

Mlada tričlanska družina išče SOBO in KUHINJO ali samo sobo v Kranju ali okolici. Naslov oddajate v oglasni oddelek 555

zaposlitve

Sprejem VAJENCA za keramično stroko. Konjedič Franc-Andrej, Delavska 39a, Kranj 652
 Sprejem SOBOSLIKARSKO in PLESKARSKO delavce in vajence. Flerin, pleskar, Kranj, Kidričeva 36, tel. 21-820 536

Zaposlim DELAVKO v kemični čistilnici v Kranju. Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom na naslov Erbežnik Lado, Ljubljana, Tugomirjeva 12 714
 Iščem ŽENSKO za varstvo enoletnega otroka od 13. ure do 19.30. Bergelj, Škofjeloška 19, Kranj 716

Zaposlim dva PLESKARJA. Možnost priučitve. Rihtaršič, soboslikarstvo, Golniška 13, Kranj 718
 DELAVCA ali DELAVKO za kovinsko galanterijo sprejem. Ciril Lampe, Sp. Brnik 69 789

V priučitev vzamemo mladega fanta, eventualno priučenega ali izučenega KLJUČAVNIČARJA za lahka ključavničarska dela. Ponudbe pod šifro »Ključ« 790
 Sprejem kakršnokoli žensko delo na dom. Naslov v oglasnem oddelku 791

Sprejem 2 do 3 DELAVCE za priučitev zidarje ali polkvalificirane zidarje. Stržinar Rudi, Gorenja vas 55 nad Škofjo Loko 792

posesti

Prodano nedograjeno DVOSTANOVANJSKO HIŠO z garažo in 750 kv. m ZEMLJE. Ogled v nedeljo dopoldne. Hrastje 94 719

GARAŽO pri Vodovodnem stolpu zamenjam za garažo bliže centra. Virnik, Jenkova 4, Kranj 793
 Prodano ZAZIDLJIVO PARCELO v Strahinju. Naslov dobite v oglasnem oddelku 794
 V Kranju nujno prodano ENOSTANOVANJSKO HIŠO. Cena ugodna. Naslov v oglasnem oddelku 795

Prodano trosobno komfortno STANOVANJE v centru Kranja. Naslov v oglasnem oddelku 796
 Prodano DVOSTANOVANJSKO HIŠO na relaciji Jesenice—Slov. Javornik. Naslov v ogl. oddelku 797

obvestila

Lesene in plastične ROLETE in ZALUZIJE, naročite zastopniku ŠPILERJU, Gradnikova 9, Radovljica, tel. 75-610 ali pišite, pridem na dom 502

Cenjene goste obveščamo, da bo gostišče pri JANCETU v soboto 9. 2. 1974 zaprto! 721

INSTALACIJE za centralno kurjavo in vodovod vam hitro in solidno naredimo. Naslov v oglasnem oddelku. 838

Na Kokrici nova EXPRES KEMICNA ČISTILNICA, Cesta na Rupo št. 13. Odprto v torek, sredo, četrtek in petek od 15. do 19. ure, v soboto od 9. do 12. ure. Čistimo vse vrste tkanin, oblek, semiš, zavese, odeje ter jančka. Rok čiščenja 2 dni. Se priporočamo! 798

NADALJEVALNI PLESNI TEČAJ v Delavskem domu se začne 9. 2. 74 ob 18.30 oziroma ZACETNIŠKI ob 19. uri. NEDELJSKI ZACETNIŠKI 10. februarja ob 9. uri. PIONIRSKI PLESNI TEČAJ se začne 9. februarja ob 13.30. Vabljeni. 799

priredivitve

MLADINSKI AKTIV ZALOG prireja v nedeljo 10. 2. 1974 PLES. Igra ansambel »KALIMERO« s pevcem BRACOM KORENOM. Vabljeni! 839

FOLKLORNA SKUPINA PREDOSLJE priredi PLES v soboto 9. 2. 1974 ob 19. uri. Igrajo »KARAVANKO«, Vabljeni 840

Inštrumentalni ansambel za pustovanje
 išče restavracija Park Kranj.

MLADINSKI AKTIV TRBOJE prireja vsako soboto MLADINSKI PLES s pričetkom ob 19. uri. Igra ansambel »TURISTI«. Vabljeni 337
 Vsako soboto v Bukovici pri Vodica PLES. Igrajo »STALAGMITI«. Vabljeni 800
 DPD SVOBODA PRIMSKOVO gostuje z ljudsko igro Miklova Zala v Cerkljah, v nedeljo 10. 2. 1974 ob 17. uri. Vabljeni 801

Včeraj zvečer sta temeljna telesna skupnost Litija in združenje športnih novinarjev Slovenije podelili priznanje za najboljše športnike, športnice, ekipe in športnika združenja za leto 1973. Na športnozabavni prireditvi so se pred mikrofonom vrstili Vinko Jelovac, Nataša Urbančič, Marjan Mesec, Jože Šlibar, Tone Rožič, Peter Svet, Rudi Hiti, Marjan Prelovšek, Janez Zakotnik, Alojz Šafarič, Eva Jeler, Draga Stamejčič in gostja iz Zagreba vratarka svetovnih rokometnih prvakinja Zdenka Ištvanič.

Kranjčan Marjan Mesec je prejel bronasto plaketo Branka Ziherla, ki jo vsako leto podeljuje uredništvo ITD ter »Zlate smučke« kot najboljši smučar sezone Sportskih novosti. Te slovesnosti se je udeležilo tudi naše športno uredništvo, saj smo Mescu predali pokal za najboljšega športnika Gorenjske, ki so ga v letu 1973 izbrali bralci našega časnika.

Na prireditvi je igral ansambel »Vizije«, peli pa so Marjana Deržaj, Oto Pestner in Braco Koren. Za razvedrilo pa sta poskrbela Nela Eržišnik in Tone Fornezzi. Spored pa je povezoval znani športni reporter ljubljanskega radia Franek Trefalt. -dh

I. zvezna hokejska liga

Medveščak : Jesenice 3:14

Zagreb, druga polfinalna tekma za jugoslovanski hokejski pokal, Medveščak : Jesenice 3:14 (0:4, 1:3, 2:7), dvorana športov, gledalcev 200, sodnika Janežič (Maribor), Repina (Ljubljana).

Strelci za Jesenice: Hafner, Eržen po 3, Mlakar, Poljanšek po 2, R. Smolej, S. Košir, Felc po 1.

Jesenice: Knez, S. Košir, Jug, F. Smolej, B. Jan, I. Jan, Ravnik, Beravs, R. Smolej, Mlakar, Hafner, Felc, Poljanšek, Škrjanc, T. Košir, M. Jan, Eržen.

Jeseničani so tudi v Zagrebu brez težav premagali domači Medveščak. Zagrebčanom se pozna, da zaradi zasedene dvorane med evropskim prvenstvom v umetnostnem drsanju niso mogli dovolj trenirati. Zato je delno opravičljiv visok poraz.

Tako kot že prejšnja leta se bosta v finalu za pokal SFRJ pomerila spet stara nasprotnika Olimpija in Jesenice. Jeseničani so v obeh polfinalnih tekmah odpravili Medveščak s 40:3, Olimpija pa Partizana z 32:3. Finalni srečanja bosta 13. februarja v Ljubljani in 20. februarja na Jesenicah. -dh

Imenitni gostje

Zimski bazen v Kranju že dolgo časa ni imel tako imenitnih gostov kot ta teden. V okviru druge jugoslovanske vaterpolske šole so v njem na treningu naši najboljši vratarji ter peterica odličnih reprezentantov.

Trener vratarjev Dubrovčan Trifko Bandžur je na zvezne priprave poklical Kačiča (Mornar), Vezelića (Jug) ter Begovića (Crvena zvezda). Na stroške klubov pa pod njegovim vodstvom trenirajo še Vejnović (Koper), Bošković, Staničić (Jug), Krivokapić (Mladost Bijela) ter kranjski vratarji Rebolj, Vidic ter Leskovar.

Na korekcijski trening pa je zvezni trener Orlić povabil Polića (POŠK), Antunovića ter Rudića (Partizan), Lozico (KPK) in Mračevića (Primorac Herceg Novi). Tega treninga se pod vodstvom zveznega trenerja udeležujejo tudi člani kranjskega Triglava.

Na vprašanje, kaj meni o kranjskem vaterpolu, je zvezni trener Orlić ter trener lanskeoletnega državnega prvaka beograjskega Partizana dejal, da je navdušen nad kranjskimi vaterpolisti, posebno pa še nad mladinci. Ni mu šlo v račun, da pri Triglavu delajo res tako amatersko, saj v jugoslovanski praksi vaterpolisti dobivajo del hranarje, študentje pa nekaj štipendije. Tega pa v kranjskem vaterpolu ni. -dh

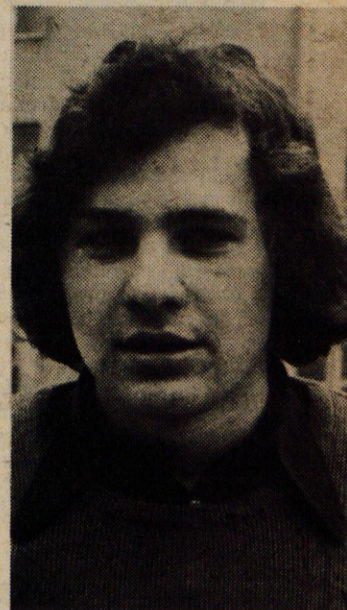

Včeraj je predsednik skupščine občine Kranj Franc Šifkovič sprejel predstavnike vaterpolske zveze Jugoslavije, zvezne kapetane, predsednika zveze trenerjev ter predsednike strokovnih svetov republik in pokrajin ter štiri reprezentante: Antunovića, Polića, Mračevića in Veselića. (-dh) — Foto: F. Perdan

pogovor tedna

Matjaž Šoberl:

Mladost smučanju

Med mladimi, uspešnimi smučarji, člani Smučarskega društva Jesenice, je v zadnjih sezonah in tudi v letošnji dosegel na raznih društvenih, republiških in državnih prvenstvih največ uspeha 17-letni Matjaž Šoberl. Med starejšimi mladinci je bil lani najboljši na državnem prvenstvu, v odlični formi pa je ostal tudi v letošnji sezoni, saj je najvišji državni naslov v alpskih disciplinah osvojil pred nedavnim tudi v Škofji Loki. Matjaž je tudi letos dokazal, da od njega lahko še veliko pričakujemo.

»Matjaž, kdaj si prvič stopil na dilce?«
 »Že s šestimi leti, pozneje so me starši vpisali v klub in tam sem začel z resnim treniranjem.«
 »Kateri uspeh na tekmovalnih ti je najljubši?«
 »Vsekakor se najraje spominjam lanskega državnega prvenstva, ko sem v slalomu postal državni prvak. Vesel pa sem tudi letošnje zmage na državnem prvenstvu.«
 »Kaj misliš, čemu se imajo mladi jeseniški smučarji zahvaliti za kar precejšnje uspehe, ki jih dosegajo v alpskih disciplinah?«
 »Predvsem zelo resnemu treningu tako poleti kot pozimi. Letos smo kar dobro pripravljani, saj smo zelo redno trenirali, poleti na plazu pod Prisankom, kjer smo med drugim zgradili tudi svoje zavetišče, pozimi pa zaradi pomanjkanja snega pri nas v nekaterih tujih smučarskih središčih. Vsekakor pa se je na vsaki tekmi posebej treba potruditi, kajti v Sloveniji je vedno več mladih, nadarjenih in dobro pripravljenih alpskih smučarjev.«
 D. S.

Kolesarstvo

Jože Valenčič pri Savi

Pred dnevi so se vrnili iz ČSSR kolesarji kranjske Save, ki so trenirali pod Visokimi Tatrami. Na treningu so bili 10 dni pod vodstvom trenerja Francija Hvastija. Poleg Žagarja, Tulipana in Ropreta je bil tudi Ljubljančan Jože Valenčič, ki je v teh dneh prestopil h kranjski Savi. Trening je bil v okviru izmenjav tradicionalnega sodelovanja med češkim klubom iz Starega Smokovca in kranjske Save. J. J.

Jesenice :

Ljubljana-center 7585 : 7471

Jeseniški kegljači so na domačem kegljišču presenetili goste, saj so jih krepko premagali. Najboljši rezultat je dosegel veteran jseniškega kegljanja Šlibar, ko mu je uspelo podreti 1003 keglje.

Jesenice 7585 (Šmid 929, Udir 889, Rijavec 916, Hafner 937, Oblak 993, Savnik 946, Šlibar 1003, Črv 972).

Ljubljana-Center 7471 (M. Križaj 978).

Rudar : Triglav 7190:7137

Kegljačem Triglava, ki so favoriti tudi letos za najvišji slovenski naslov, na tujem ne gre in ne gre. Na slabem kegljišču v Trbovljah so morali položiti orožje pred domačim Rudarjem. Opravičilo zanje je, da so nastopili brez Ambrožiča in Martelanca. Najboljši rezultat od Kranjčanov je dosegel Vehovec, ki je podrl 912 kegljev, slab dan pa je imel Turk, saj je dosegel enega najslabših rezultatov v zadnjih dveh letih.

Rudar 7190 (R. Tomše 952)

Triglav 7137 (Vehovec 912, Pavlin 869, Kordež 866, Bregar 901, Jenkole 896, Prijon 908, Jereb 898, Turk 887). -dh

Norčič vendarle v Falun

Negotovosti glede odhoda smučarskega skakalca Bogdana Norčiča na svetovno prvenstvo v Falun ni več. Vojaške oblasti so namreč Norčiču, ki služi vojaški rok v Bovcu, šle na roko ter mu odobrile dopust. Bogdan bo tako le s Štefančičem, Prelovškom in Jurmanom zastopal našo državo na svetovnem prvenstvu v klasičnih disciplinah. -dh

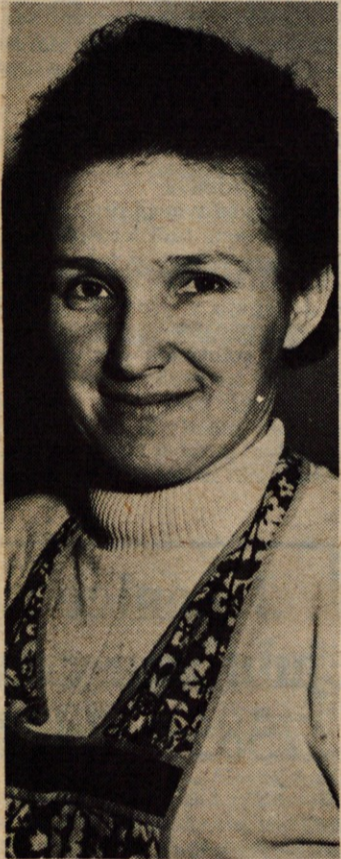
1+3

Medtem ko v večini občin še razmišljajo, kako bi najbolj pametno porabili denar, ki je zbran v solidarnostnem skladu za nakup stanovanj, so v Škofji Loki prve družine že prejele ključe. Razdelili so jih dvajsetim prosilcem, ki so doslej živeli v najslabših življenjskih pogojih — v kletah, podstrešnih sobicah brez sanitarij in brez tekoče vode — in niso imeli več kot 700 dinarjev dohodka mesečno na družinskega člana. Torej tisti, ki ne morejo upati, da bi si od svojih skromnih prejemkov lahko kdaj prihranili toliko, da bi stanovanje kupili.

V novi stolpnici ob Partizanski cesti v Škofji Loki stanujejo že približno mesec dni. Tri med njimi smo obiskali in se z njimi pogovorili o njihovem življenju prej in sedaj.

nekaj milijonov in s pomočjo delovne organizacije stanovanje kupiti. Tega pa ob eni plači nikakor nisva zmogla. Ko je bil ustanovljen solidarnostni sklad, so možu v tovarni svetovali, naj se obrne nanj. Mogoče bodo tam njegovo prošnjo rešili. In res smo že po nekaj mesecih dobili ključe. Otroci so še posebno veseli svoje sobe, kjer se lahko v miru učijo.»

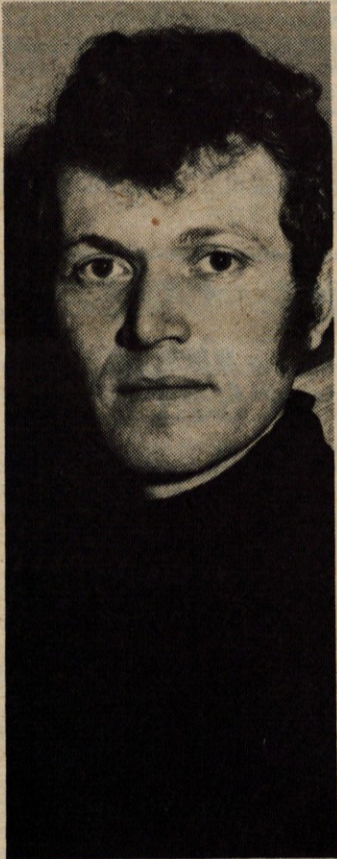

Ivanka Šesek, delavka v Gorenjski predilnici:

»Se ko smo imeli ključe v rokah, nismo mogli verjeti, da smo res dobili stanovanje in se bomo zares lahko preselili iz vlažne kletne sobe, v kateri smo živeli petnajst let. Tri sobe imamo, pa kuhinjo in kopalnico! Dovolj je za nas, čeprav nas je osem. Midva z možem in šest sinov. Andreju je že 17 let in se uči za avtokleparja, potem pa so še Miro, Branko, Vilko, Mitja in 6-letni Uroš. Fantje imajo svojo sobo. Prej so spali v nadstropjih, po dva in dva skupaj. Starejši je bil celo pri očetu. Kdo mi je svetoval, naj se obrnemo na solidarnostni sklad? Sodelavke so mi povedale. Sprva jih sploh nisem hotela poslušati, češ, kdo naj bi nam kaj pomagal. Saj sem naredila že več prošenj za stanovanje, pa so bile vse zavrnjene.«

Cilka Rus, gospodinja:

»Stanovali smo v središču mesta, v stari hiši. Imeli smo kuhinjo in sobo, vendar oboje tako majhno, da smo se morali pošteno stisniti. Tudi tekoče vode ni bilo, le skupna pipa za več strank je bila na hodniku. Tudi stranišče je bilo skupno. Mož dela v Termiki, jaz pa sem doma, ker imava štiri otroke in bi varstvo preveč stalo. V podjetju je mož že pred nekaj leti vložil prošnjo za stanovanje, a je bila zavrnjena. Prihraniti bi morala

Štefan Smutara, delavec v Loških tovarnah hladilnikov:

»Odkar sva prišla v Slovenijo, sva se z ženo že večkrat selila. Najprej sva bila skupaj v eni sobi, ko so prišli otroci, je šla ona k svoji sestri, kjer je bilo nekaj več prostora. Zadnja leta pa smo bili spet vsi skupaj v stanovanju pri nekdanjem združnem hlevu pri Poljanah. V začetku je bilo dobro, ker pa stavbe nihče ne vzdržuje, se je začela podirati. V sobi smo imeli strop podprt s stebri, da se ne bi posul. Žena dela v Iskri Reteče. Oba sva že pred nekaj leti vložila prošnjo za stanovanje in to vsak v svojem podjetju. Lani pa je žena napisala prošnjo še na solidarnostni sklad. Ko si je komisija naše bivališče ogledala, je takoj obljubila, da se bomo selili v novo, vendar nisva niti v sanjah pomislila, da bo to tako hitro. Dobila sva dvosobno stanovanje. Ker je kuhinja bivalna, bodo eno sobo imeli otroci. Najstarejšemu je 9 let, drugemu 5 in najmlajšemu 18 mesecev.« L. Bogataj

Nezgodna v gozdu

V sredo, 6. februarja, dopoldne se je na gozdni cesti nad Jelendolom pri Trziču pripetila nezgoda. Na tovorni avtomobil, ki ga je vozil Anton Meglič (roj. 1948) iz Jelendola so nakladali hlodovino. Vtem pa se je tovornjak začel premikati. Voznik je

hotel drsenje ustaviti in se povzpeli v kabino tovornjaka, vendar mu ni uspelo. S tovornjaka je pri tem padlo tudi nekaj bukovih hlodov in voznika Megliča ranilo. Huje ranjena so prepeljali v jeseniško bolnišnico.

Velik porast zavarovancev pri Savi

149-članski kolektiv kranjske poslovne enote Zavarovalnice Sava je minulo soboto pregledal poslovanje enote v preteklem letu in se seznanil z načrti za leto. Ugotovili so, da je njihova poslovna enota, ki je glede števila zavarovancev in premij v Zavarovalnici Sava na tretjem mestu (Zavarovalnica Sava pa je po velikosti tretja med zavarovalnicami v jugoslovanskem merilu), dobro slovala.

Število zavarovancev se je v zadnjih letih v enoti močno povečalo. Leta 1970 je imela kranjska poslovna enota Zavarovalnice Sava 113.416 zasebnih zavarovancev in zavarovancev iz družbenega sektorja. Leto kasneje se je število povzpelo na 116.750, 1972. jih je bilo že 120.820 in lani 123.000. Največ je bilo požarnih zavarovanj skupaj s stanovanjskimi premičninami (47.000), sledijo avtomobilska zavarovanja (27.600) in življenjska (25.000). Pri slednjih je zavarovancev več, saj je med njimi precej družinskih zavarovanj. V zadnjem času pa se je precej razširilo tudi zavarovanje živine.

Vzporedno z naraščanjem števila zavarovancev so naraščale tudi pobrane premije. Leta 1970 je na primer kranjska enota imela 4 milijarde starih dinarjev dohodka od pobranih premij, lani pa že 9,2 milijarde starih dinarjev. Razmerje med zasebnim in družbenim sektorjem pa je bilo lani 55 proti 45 v korist zasebnih.

In koliko je bilo v zadnjih letih škod? Leta 1970 je bilo 26.148 pri-

merov, leto kasneje 19.118, leta 1972. 18.583, lani pa 19.769. Lani so zavarovancem izplačali za 4,3 milijarde starih dinarjev odškodnin (od tega 55 odstotkov zavarovancem v kranjski občini, 20 odstotkov v škofjeloški, 17 odstotkov v radovljiški in 8 odstotkov v trziški).

Že nekaj časa pri poslovni enoti naraščajo tudi zahtevki od povzročiteljev škode. Leta 1970 so povzročitelji nesreč zaradi vinjenosti, vožnje brez izpita ali zaradi tehnično neizpravnega avtomobila morali zavarovalnici povrniti 21 milijonov starih dinarjev, leto kasneje 43 milijonov, 1972. leta 48 milijonov in lani kar 56 milijonov starih dinarjev.

Z ustvarjenim dohodkom je kranjska skupnost poslovne enote ustvarila precej sredstev za sklade. Lani so se na primer osebni dohodki povečali za 11 odstotkov v primerjavi z letom poprej, skladi pa so narasli kar za 48 odstotkov. Dobri del tega denarja pa poslovna enota namenja za preventivo; predvsem za požarno varnost in za kmetijsko zavarovanje. Tako pomagajo gasilskim društvom pri nakupu požarne opreme, pri kmečkem zavarovanju oziroma zavarovanju živali pa z občasnimi pregledi in z nabavo zdravil. Razen tega pa zavarovalnica del premij od požarnih zavarovanj daje v gasilske sklade po občinah. Lani so tako v gasilske sklade naložili 96 milijonov starih dinarjev; in sicer v Kranju 43, v Radovljici 22, v Škofji Loki 21 in v Trziču 10 milijonov starih dinarjev. A. Ž.

Pripravljajo pustovanje

Na Bledu podobno kot zadnja leta tudi letos pripravljajo pustovanje. Pri turističnem društvu so že pred dobrim mesecem ustanovili poseben odbor za to prireditev. Kaže, da bo prireditev letos še bolj zanimiva, večja in bogatejša od lanske.

Pustovanje oziroma pustni sprevod, ki se bo letos začel v nedeljo 24. februarja ob 14. uri, bo razdeljen na dva dela: etnografski in revijski. V prvem delu se bodo predstavile predvsem skupine iz okoliških vasi (Ribno, Gorje) s šegavimi običaji (vozili bodo ploh, slamnato za »raufenkom« in podobno), v revijskem delu pa bodo sodelovale delovne organizacije iz občine. Za zdaj je že zagotovilo udeležbo 20 delovnih organizacij.

Prireditelji upajo, da se bodo v pustovanje vključile tudi gostinske in hotelske organizacije. Tako nameravajo pustnemu razpoloženju

primerno okrasiti izložbe, na različnih krajih pa bodo obiskovalcem postregli z domačimi jedili in drugimi specialitetami. Prijave za nastop skupin in posameznikov še vedno zbira turistično društvo na Bledu. Vabijo tudi posameznike izven občine, da se prijavijo. Tri najboljše skupine oziroma delovne organizacije in tri najlepše maske bodo prireditelji nagradili.

Pri pustovanju bodo sodelovali tudi gostinska šola in učenci višjih razredov osnovne šole Bled. A. Ž.

Hladna valjarna na Jesenicah

Na Jesenicah se že dalj časa pripravljajo na gradnjo hladne valjarne, ki bo začela obratovati leta 1976 in v kateri bodo proizvedli 115.000 ton hladno valjane pločevine. Zaradi nove hladne valjarne, ki predstavlja eno največjih investicij v srednjeročnem programu, so že začeli z regulacijo potoka Javornik in prestativijo ceste. Cesta bo poslej tekla bliže železniški progi Jesenice — Ljubljana.

Za novo hladno valjarno, s katere proizvodnjo bodo oskrbovali domači in tuji tujci, so jeseniški železarji že dobili potrebne kredite pri tujih partnerjih. Ti krediti znašajo 60 odstotkov celotne investicijske vrednosti in sicer 1,5 milijarde dinarjev. Garancijo za tuje kredite je dala Ljubljanska banka, ki je tudi sama odobrila 150 milijonov kredita. Nekaj sredstev pa bodo prispevali tudi sami jeseniški železarji.

V novi hladni valjarni bo ob najnovejši tehnologiji zaposlenih 300 delavcev. Prav zaradi nove hladne valjarne so v železarni že opravili ali še opravljajo nekatera rekonstrukcijska dela sedanjih obratov. D. S.

s sodišča

Obračunal za svoj žep

Peter Jankovič je bil carinik, doma iz Kapana pri Suhopolju, zaposlen pa je bil pri Carinarnici Jesenice.

Jankovič je kot uslužbenec Carinarnice Jesenice delal na potniških vlakih. V skladu z ustreznimi carinskimi predpisi je obračunal uvozne pristojbine za blago, ki so ga jugoslovanski potniki uvozili iz tujine. Potniki so lahko carino plačali tudi v tuji valuti. V takih primerih je moral carinik v obračun napisati znesek in vrsto tuje valute. V januarju lani je carinik Jankovič sicer pravilno napisal obračun v tuji valuti, na blagajni pa je oddal enak znesek v dinarjih. Pomote, kot sam pravi, ni nihče opazil, zato je prišel na misel, da bi bila tečajna razlika med valutami lahko donosen vir dohodka.

Tako je na primer, kot so ugotovili iz obračunov, carinik Jankovič prejel od šestih potnikov 1859,10 nemških mark, na blagajni pa je oddal 1859,10 din. Tečajna razlika je v teh primerih bila 9109,59 din in ta denar si je Jankovič prilastil. Od januarja do maja lani si je na ta način prilastil 9684,06 din. S tem pa je storil kaznivo dejanje ponesrebe, za kar je bil pred kratkim pred okroglnim sodiščem v Kranju obsojen na leto in pol strogega zapore. Med olajševalnimi okoliščinami je sodišče upoštevalo, da je škodo deloma že povrnil, da še ni bil za tako dejanje kaznovan, med obtežilnimi pa je sodišče upoštevalo, da je dejanje storil kot delavec pri državnem organu, da je v razmeroma kratkem času ponesrebel visok znesek in to na zelo prefinjen način. Sodišče se je odločilo tudi za varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica za dve leti po prestani kazni in za odvzem premoženjske koristi. L. M.

Zadnje čase je zmeraj več ljubiteljev gora, ki se vračajo s planin hudo razočarani. Zlasti nejevoljni so, če delajo transverzalo. Zakaj?

Zaradi tistih čudakov in brezobzirnežev, ki hodijo v hribe samo zato, da bi ob prihodu na cilj izmaknili ali uničili pribor za žigosanje. Drugi, ki načrtno zbirajo pečate, pa so potem prisiljeni oditi v dolino s praznimi knjižicami in dolgimi nosovi. Podobnih primerov je bilo v preteklih mesecih precej, in sicer na Blegošu, Poreznu ter Beukovem vrhu; vsi trije vrhovi so vključeni v traso lani odprte Loške planinske poti. Pristojno planinsko društvo je posod namestilo nove štampiljke, vendar nihče ne ve, kako dolgo bodo obstale.

V imenu prizadetih pozivam neodgovorneže, da prenehajo krasti pribore za žigosanje. Če so gore ljudem v užitek in če naj bi ta užitek kronali z žigom, potem bodimo pošteni in privoščimo tudi sotrudnikom simbolično zadoščenje po uspešno opravljenem vzponu, zadoščenje v obliki žiga.

Pred dnevi mi je poštar prinesel naslednje pismo:

»Spoštovani gospod Jež! N'kar na zamer k Ti piš'm toko kokr znam. Ampak dons j'glijh Svečnca, se prau neš kmečk praznk. Mau več čajta mam, pa s'm se nate spomnu. Učen gospodje b'tole gotov bol's povedal, čeprou upam, de bojo tud' moj stauki za silo dober.

Se ni douh k' sm biu na Bohinsk Bel in vom rečm, de take naumnost ket gor nis'm še nker vidu. Z blejske strani so ubcestne table z imenam kraja pumaknil' za prbližn' sto metru naprej, z buhinske pa še več. Hišne številke so pa ustale ta stare! B'lan se zdej sprašujejo, u ktero grofijo spadajo. Sem zdi, de katastrsk urad na občin u Radolc ne ve, koku j' z našm mejam. A j' res treba posnemat Izraelce pa Arabce, k' se na mörjo poglihat za svojo zemlo? Uprašam ves, a bomo mi B'lan tud' mogli upelat kešn 101 kilometer, de se bo OZN zauzeva za nes, k' j' občina čist zatajila?

L'po te prosm, gospod Jež, sam se prepričej, če misl's, de lažem! Dubiu boš an vorng štikle špeha al pa krvavice.«

Saj ti verjamem, dragi B'lan. Njč ne bom na obiske hodil. »Speh« in krvavice so res čudovita zadeva, toda če bi prišel ponje, bi mi kakšen pikolovski občinski pisarček utegnil kaj hitro podrobiti, da sem podkupljen. In danes, ko naokrog hodijo komisije za ugotavljanje upravičeno in neupravičeno bogatih, je to zelo sitna reč.

Nov prospekt

Turistično društvo Lesce je pred dnevi izdalo nov barvni prospekt s posnetki Šobca in Lesc, del prostora pa so namenili tudi Bledu in golf igrišču. Prospekt je v 50.000 izvodih natisnilo Časopisno podjetje Gorenjski tisk. Novi prospekt je precej bogatejši in tudi lepši od prejšnjega, ki so ga imeli na zalogi pet let.

tudi to se zgodi

Odborniki trziške občinske skupščine so na torškovi seji potrdili cene vozovnic na smučarski vlečnici Novina v Hrastah. Ko so moške dvignili roke in s tem predlog poslovnega odbora vlečnice sprejeli, se je nekdo oglasil:

»Upam, da bo sedaj, ko smo sprejeli cene za prevoze, končno zapadel še sneg...« jk